

Briuselis, 2021 m. gruodžio 22 d.
(OR. en)

15296/21

Tarpinstitucinė byla:
2021/0434 (CNS)

FISC 253
ECOFIN 1299
IA 217

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinės sekretorės, kurios vardu pasirašo direktorė Martine DEPREZ
gavimo data:	2021 m. gruodžio 22 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui Jeppe TRANHOLMUI-MIKKELSENIUI
Komisijos dok. Nr.:	COM(2021) 565 final
Dalykas:	Pasiūlymas dėl TARYBOS DIREKTYVOS kuria nustatomos taisyklės, kuriomis siekiama užkirsti kelią piktnaudžiavimui priedangos subjektais mokesčių tikslais, ir iš dalies keičiama Direktyva 2011/16/ES

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2021) 565 final.

Pridedama: COM(2021) 565 final

Briuselis, 2021 12 22
COM(2021) 565 final

2021/0434 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

**kuria nustatomos taisyklės, kuriomis siekiama užkirsti kelią piktnaudžiavimui
priedangos subjektais mokesčių tikslais, ir iš dalies keičiama Direktyva 2011/16/ES**

{SEC(2021) 565 final} - {SWD(2021) 577 final} - {SWD(2021) 578 final} -
{SWD(2021) 579 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Europos Komisija, siekdama paskatinti Europos Sąjungoje sukurti patikimą, veiksmingą ir teisingą verslo mokesčių sistemą, 2021 m. gegužės 18 d. priėmė Komunikatą dėl verslo apmokestinimo 21-ajame amžiuje¹. Jame nustatoma ilgalaikė ir trumpalaikė vizija, kaip padėti Europai atsigaivinti po COVID-19 pandemijos ir per ateinančius metus užtikrinti adekvačias viešąsias pajamas. Juo siekiama sukurti teisingą ir stabilią verslo aplinką, kurioje būtų galima paskatinti tvarų ir darbo vietų kūrimą užtikrinantį ekonomikos augimą Sąjungoje. Šis pasiūlymas yra viena iš trumpalaikių tikslinių iniciatyvų, paskelbtų tame komunikate kaip viena iš priemonių pagerinti dabartinę mokesčių sistemą, siekiant užtikrinti sąžiningą ir veiksmingą apmokestinimą.

Nors pastaraisiais metais šioje srityje padaryta didelė pažanga, ypač priėmus Kovos su mokesčių vengimu direktyvą (KMVD)² ir išplėtus Direktyvos dėl administracinio bendradarbiavimo (DAB)³ taikymo sritį, ir toliau kyla pavojus, kad netinkamais mokesčių tikslais, pavyzdžiui, mokesčių slėpimo ir vengimo tikslais, bus naudojamosi juridiniai asmenimis, neturinčiais minimalaus veiklos pagrindo ir nevykdančiais ekonominės veiklos, kaip tai patvirtina neseniai žiniasklaidoje pasirodžiusi informacija⁴. Nors gali būti pagrįstų priežasčių naudotis tokiais subjektais, reikia imtis tolesnių veiksmų, kad būtų reaguojama į situacijas, kai mokesčių mokėtojai vengia vykdyti savo prievolės pagal mokesčių teisę arba veikia priešingai tikrajam mokesčių teisės tikslui piktnaudžiaudami įmonėmis, kurios nevykdo jokios faktinės ekonominės veiklos. Dėl tokių atvejų mažėja bendra mokesčių mokėtojų mokesčių prievolė. Todėl mokesčių našta perkeliama sąžiningiems mokesčių mokėtojams ir iškraipomi verslo sprendimai vidaus rinkoje. Jei nesiimama veiksmingų priemonių, dėl šios padėties formuojasi nesąžiningos mokesčių konkurencijos ir nesąžiningo mokesčių naštos paskirstymo aplinka. Ši direktyva taikoma visoms įmonėms, kurios laikomos rezidentėmis mokesčių tikslais ir turi teisę gauti rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažymą valstybėje narėje.

Siekiant kovoti su mokesčių vengimo ir slėpimo praktika, kuri turi tiesioginį poveikį vidaus rinkos veikimui, šioje direktyvoje nustatomos kovos su mokesčių vengimu ir slėpimu taisyklės, skirtos konkrečiai sričiai. Taip reaguojama į Europos Parlamento prašymą imtis ES veiksmų, kad būtų užkirstas kelias piktnaudžiavimui priedangos subjektais mokesčių tikslais, ir, platesniu mastu, į kelių valstybių narių, įmonių ir pilietinės visuomenės reikalavimą laikytis tvirtesnio ir nuoseklesnio ES požiūrio kovojant su mokesčių vengimu ir slėpimu.

• Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis

Ši direktyva yra dalis pagrindinės ES tiesioginio pelno apmokestinimo strategijos, kuria siekiama užtikrinti, kad visi sąžiningai mokėtų savo dalį. Per pastarąjį dešimtmetį Komisija nuosekliai vykdė kovos su mokesčių vengimu ir slėpimu politiką.

¹ COM(2021) 251 *final*.

² 2016 m. liepos 12 d. Tarybos direktyva 2016/1164, kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės (OL L 193, 2016 7 19, p. 1).

³ 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).

⁴ Žr., pavyzdžiui, „OpenLux“ tyrimą, taip pat naujesnius Pandoros dokumentus (angl. *Pandora Papers*).

Visų pirma, Komisija, pavyzdžiui, 2012 m. paskelbė rekomendaciją dėl agresyvaus mokesčių planavimo, kurioje valstybėms narėms rekomenduojamos konkrečios priemonės, kuriomis užkertamas kelias dvigubam neapmokestinimui ir fiktyviems susitarimams mokesčių tikslais. 2016 m. priimta Kovos su mokesčių vengimu direktyva (KMVD), kuria siekiama užtikrinti, kad valstybėse narėse būtų koordinuotai įgyvendinamos pagrindinės kovos su mokesčių vengimu priemonės, susijusios su tarptautinio mokesčių bazės erozijos ir pelno perkėlimo projekto veiksmis. Be to, 2011 m. priimta Direktyva dėl administracinio bendradarbiavimo (DAB) vėliau buvo keletą kartų peržiūrėta ir išplėsta, kad visoje ES būtų galima plačiu mastu ir laiku keistis su mokesčiais susijusia informacija, įskaitant informaciją apie sprendimus dėl mokesčių ir privalomą mokesčių tarpininkų susitarimų ataskaitų teikimą. Kalbant apie tarptautinį aspektą, 2017 m. pradėtas rengti mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių jurisdikciją turinčių subjektų ES sąrašas, be kita ko, siekiant apsaugoti valstybių narių mokesčių bazes nuo žalingos trečiųjų šalių mokesčių praktikos.

Tačiau galiojančiose ES lygmens mokesčių priemonėse nėra aiškių nuostatų dėl priedangos subjektų, t. y. subjektų, kurie nevykdo jokios faktinės ekonominės veiklos, net jei atrodo, kad jie ją vykdo, ir kuriais gali būti piktnaudžiaujama mokesčių vengimo ar slėpimo tikslais. Pastaruoju metu kilę su mokesčiais susiję skandalai atskleidė riziką, kurią tokie subjektai gali kelti bendrajai rinkai ir konkrečiai valstybių narių mokesčių bazėms.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis (galimos būsimos šiai politikos sričiai reikalingos iniciatyvos)**

Šia direktyva imamasi tolesnių veiksmų remiantis Komisijos komunikatu „21-ojo amžiaus verslo apmokestinimas“, paskelbtu siekiant sukurti tvirtą, veiksmingą ir sąžiningą verslo mokesčių sistemą ES, ir ji atitinka vieną iš tame komunikate numatytų politikos iniciatyvų. Šia direktyva papildomos kitos Komisijos tuo pačiu metu remiamos politikos iniciatyvos trumpuoju ir ilguoju laikotarpiu. Čia galima paminėti Direktyvos dėl visuotinio minimalaus tarptautinių subjektų grupių apmokestinimo užtikrinimo Sąjungoje pasiūlymą. Šios direktyvos, kuria siekiama atgrasyti naudotis Sąjungoje įsteigtais priedangos subjektais mokesčių tikslais, taikymo sritis yra platesnė nei Direktyvos dėl minimalaus apmokestinimo, nes ji apima visus subjektus ir juridinius vienetus, kurie yra rezidentai mokesčių tikslais Sąjungoje, netaikant jokios pajamų ribos. Kita vertus, minimalaus apmokestinimo teisinė sistema taikoma tik tarptautinėms įmonių grupėms ir didelėms vietos įmonių grupėms, kurių bendros pajamos viršija 750 mln. EUR. Tokios grupės patenka ir į šios direktyvos taikymo sritį. Taip yra todėl, kad abiejų iniciatyvų tikslai skiriasi.

Minimalaus apmokestinimo lygio teisinė sistema yra išimtinai susijusi su norma, t. y. apmokestinimo lygiu. Ji nėra susijusi su potencialiai žalingais mokesčio bazės elementais. Pagal ją taip pat netiriama, ar subjektas disponuoja pakankamu pagrindu vykdyti veiklą, kurią jis turėtų vykdyti. Tiesa, kad taisyklių dėl minimalaus apmokestinimo lygio įgyvendinimas gali palaipsniui šiek tiek atgrasyti nuo priedangos subjektų kūrimo. Tačiau šių taisyklių įgyvendinimo rezultatas dar nežinomas ir šiuo etapu jo garantuoti negalima.

Be to, į šios direktyvos taikymo sritį neįtraukus grupių, kurioms taikoma Direktyva dėl minimalaus apmokestinimo, būtų taikomas nevienodas požiūris į priedangos subjektus, priklausančius mažesnėms grupėms, kurių bendros pajamos nesiekia 750 mln. EUR ribos. Todėl nuo skaidrumo reikalavimų daugiausia būtų atleistos būtent didelės tarptautinės įmonių grupės ir būtent joms nekiltų mokesčių pasekmių pagal šią direktyvą.

Kitos paskelbtos iniciatyvos yra susijusios su pasiūlymais reikalauti, kad visi ES subjektai kasmet skelbtų savo efektyvųjų mokesčio tarifą, ir spręsti apmokestinimo tvarkos šališkumo

klausimą, kylantį dėl to, kad skolų finansavimui bendrojoje rinkoje sudaromos tokios pat sąlygos, kaip nuosavo kapitalo finansavimui. Be to, ši direktyva dera su Sąjungos politika, susijusia su informacijos apie tikruosius savininkus skaidrumu, ir ją papildo.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

• Teisinis pagrindas

Tiesioginių mokesčių teisės aktai priskiriami Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 115 straipsnio taikymo sričiai. Straipsnyje nustatyta, kad pagal tą straipsnį teisinės derinimo priemonės nustatomos teisiniu direktyvos pavidalu.

• Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)

Šis pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą. Dėl klausimo pobūdžio reikalinga bendra iniciatyva visoje vidaus rinkoje.

Šios direktyvos taisyklėmis siekiama kovoti su tarpvalstybine mokesčių vengimo ir slėpimo praktika ir sukurti bendrą sistemą, kuri būtų koordinuotai įgyvendinta valstybių narių nacionalinės teisės aktais. Tokių tikslų negalima sėkmingai pasiekti veiksmais, kuriuos kiekviena valstybė narė vykdo veikdama pavieniui.

Juridinių asmenų ir struktūrų, neturinčių minimalaus veiklos pagrindo, naudojimas mokesčių vengimo ar slėpimo tikslais paprastai neapsiriboja tik vienos valstybės narės teritorija. Labai svarbus atitinkamų schemų bruožas yra tai, kad jos vienu metu apima daugiau nei vienos valstybės narės mokesčių sistemas. Todėl schema, pagal kurią būtų naudojamas kitoje valstybėje narėje esantis priedangos subjektas, galėtų daryti poveikį kelioms valstybėms narėms.

Iš valstybių narių kovos su mokesčių vengimu ir slėpimu taisyklių peržiūros rezultatų matyti susiskaidymas. Kai kurios valstybės narės parengė tikslines taisykles arba praktiką, įskaitant veiklos pagrindo kriterijus, kad užkirstų kelią piktnaudžiavimui priedangos subjektais apmokestinimo srityje. Vis dėlto dauguma valstybių narių netaiko tikslinių taisyklių, tačiau gali remtis bendromis kovos su piktnaudžiavimu taisyklėmis, kurias jos paprastai taiko kiekvienu konkrečiu atveju. Net tose keliuose valstybėse narėse, kurios nacionaliniu lygmeniu parengė tikslines taisykles, taisyklės labai skiriasi ir jomis labiau atsižvelgiama į nacionalines mokesčių sistemas ir prioritetus, o ne į vidaus rinkos aspektą.

Jei valstybės narės imtųsi individualių veiksmų, esamas susiskaidymas galėtų kartotis ir galbūt stiprėti. Tokiu būdu dabartinis įvairių priemonių sąveikos neveiksmingumas ir iškraipymai išliktų. Jei siekiama priimti sprendimus, kurie būtų veiksmingi visoje vidaus rinkoje ir didintų jos (vidaus ir išorės) atsparumą mokesčių slėpimo ir mokesčių vengimo praktikai, kuri daro ar gali daryti vienodą poveikį visoms valstybėms narėms, imantis tinkamų tolesnių veiksmų reikia koordinuotos iniciatyvos ES lygmeniu.

Be to, ES iniciatyva turėtų pridėtinės vertės, palyginti su tuo, ką galima pasiekti imantis įvairių veiksmų nacionaliniu lygmeniu. Atsižvelgiant į tai, kad numatytos taisyklės yra tarpvalstybinio pobūdžio ir kad priedangos subjektai paprastai naudojami siekiant suardyti valstybės narės, kuri nėra priedangos subjekto buvimo vieta, mokesčių bazę, būtina, kad bet kokiais pasiūlymais būtų siekiama skirtingų interesų vidaus rinkoje pusiausvyros ir atsižvelgiama į bendrą vaizdą, kad būtų nustatyti bendri tikslai ir sprendimai. Tai galima pasiekti tik jei teisės aktas rengiamas centralizuotai. Be to, bendras požiūris į priedangos subjektus užtikrintų teisinį tikrumą ir sumažintų reikalavimų laikymosi išlaidas ES veikiančioms įmonėms.

Todėl toks požiūris suderinamas su Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatytu subsidiarumo principu.

- **Proporcingumas**

Numatomos priemonės neviršija to, kas būtina minimaliam būtinam vidaus rinkos apsaugos lygiui užtikrinti. Todėl direktyva nenumatomas visiškas suderinimas, o tik būtiniausia valstybių narių mokesčių sistemų apsauga.

Visų pirma direktyvoje nustatytas kriterijus, kurio paskirtis – padėti valstybėms narėms visoje ES koordinuotai nustatyti akivaizdžius piktnaudžiavimo priedangos subjektais mokesčių tikslais atvejus. Siekiant nustatyti priedangos subjektus, kuriems ši direktyva netaikoma, turėtų būti toliau taikomos nacionalinės taisyklės, įskaitant ES teisės aktų perkėlimo į nacionalinę teisę taisykles. Šių nacionalinių taisyklių taikymą taip pat turėtų palengvinti šios direktyvos priemonės, nes valstybės narės turės prieigą prie naujos informacijos apie priedangos subjektus. Be to, deramai atsižvelgus į valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimus ir konvencijas dėl pajamų ir, kai taikoma, kapitalo dvigubo apmokestinimo panaikinimo, direktyvoje nustatytos pasekmės priedangos subjektams.

Taigi direktyva užtikrinamas būtino masto koordinavimas Sąjungoje, kad būtų įgyvendinti jos tikslai. Todėl galima sakyti, kad pasiūlymas neviršija to, kas būtina jo tikslams pasiekti, vadinasi, jis atitinka proporcingumo principą.

- **Priemonės pasirinkimas**

Siūloma priemonė yra direktyva, kuri yra vienintelė galima priemonė, kai teisinis pagrindas yra SESV 115 straipsnis.

3. EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas / tinkamumo patikrinimas**

Galiojantys kovos su mokesčių vengimu teisės aktai neapima priemonių, skirtų įmonėms, kurios neturi minimalaus veiklos pagrindo mokesčių tikslais. Todėl vertinimas nėra aktualus.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

2021 m. birželio 4 d. Mokesčių ir muitų sąjungos GD pradėjo viešas konsultacijas dėl galimos iniciatyvos kovoti su priedangos subjektų ir struktūrų naudojimu mokesčių tikslais. Konsultacijoms buvo pateikti 32 klausimai, kuriais siekta, *inter alia*, apibrėžti problemą ir jos veiksnius, taip pat nustatyti tinkamą ES veiksmų formą ir pagrindines priedangos subjektų, kuriais gali būti piktnaudžiuojama mokesčių tikslais, ypatybes. Konsultacijos baigtos 2021 m. rugpjūčio 27 d., iš viso sulaukta 50 atsakymų.

Visi respondentai pripažįsta, kad, nepaisant pastarojo meto ES kovos su mokesčių vengimu priemonių, mokesčių vengimo ir slėpimo problema išlieka, be kita ko, dėl piktnaudžiavimo priedangos subjektais. Nors kai kurie respondentai palankiai vertina naujas tikslines kovos su piktnaudžiavimu mokesčių srityje priemones, kiti mano, kad jos gali būti per ankstyvos.

Respondentai pažymi, kad pagrindiniai problemos veiksniai yra menkas valstybių narių mokesčių administratorių pajėgumas ir netinkamas administracinis bendradarbiavimas.

Kalbant apie priedangos subjektų, kuriais gali būti piktnaudžiuojama mokesčių tikslais, bendras ypatybes, plačiai sutariama, kad viena iš jų yra savo banko sąskaitos neturėjimas, ir

tai yra tiesioginis požymis. Taip pat yra plačiai sutariama, kad kita bendra ypatybė yra tai, kad daugeliu atvejų direktoriai negyvena šalyje, kurioje yra subjektas. Tačiau nėra plačiai sutariama dėl kitų veiksnių, kaip antai darbuotojų skaičiaus, reikšmingumo.

Be to, respondentai sutinka, kad priedangos subjektų, kuriais gali būti piktnaudžiaujama, labiau tikėtina nustatyti tarp subjektų, užsiimančių nuosavo kapitalo ar intelektinės nuosavybės tvarkymo ir valdymo veikla arba finansavimo ir išperkamosios nuomos veikla. Nors respondentai mano, kad priedangos subjektas, kuriuo gali būti piktnaudžiaujama, gali būti įsteigtas bet kokia teisine forma, vyrauja nuomonė, kad šiek tiek didesnė rizika susijusi su patikos fondais. Tai, ar subjektas yra mažoji ar vidutinė įmonė (MVI), nėra svarbus aspektas, į kurį reikia atsižvelgti.

33 respondentai, visų pirma, verslo ir profesinės asociacijos, pateikė išsamią informaciją, susijusią ne tik su konsultacijoms pateiktais klausimais. Didelė dalis šių respondentų, skirtingai nei kiti respondentai, nuogaštuoja, kad nauji ES teisės aktai, kuriais siekiama užkirsti kelią mokesčių vengimui ir slėpimui piktnaudžiaujant priedangos subjektais, gali būti siūlomi netinkamu laiku, be kita ko, turint omenyje tarptautines diskusijas dėl visuotinio minimalaus efektyviojo apmokestinimo.

Be to, šie respondentai akcentuoja, kad apibrėžti, kas yra priedangos subjektas, yra sudėtinga ir kad veiklos pagrindo nebuvimo vertinimas priklauso nuo faktų ir kiekvieno konkretaus subjekto aplinkybių. Šiuo atžvilgiu jie pabrėžia, kad mokesčių mokėtojams turėtų būti suteikta veiksminga teisė pateikti įrodymų apie savo konkrečias aplinkybes. Šie respondentai taip pat pateikė naudingų konkrečių pavyzdžių, kai struktūros galėtų būti laikomos neturinčiomis veiklos pagrindo, t. y. priedangos subjektais, bet jos yra įsteigtos ne mokestinei naudai gauti, o veikiau dėl pagrįstų komercinių priežasčių.

Be viešų konsultacijų, buvo tikslingai konsultuojamasi su nacionaliniais tiesioginio apmokestinimo ekspertais. 2021 m. birželio 22 d. įvyko IV darbo grupės mokesčių klausimais posėdis, po kurio vyko dvišalės konsultacijos. Apskritai valstybės narės pareiškė pritariančios naujai ES iniciatyvai, kuria siekiama užkirsti kelią piktnaudžiavimui priedangos subjektais siekiant mokestinės naudos. Valstybės narės palankiai įvertino galimybę nustatyti bendras taisykles dėl piktnaudžiavimo priedangos subjektais ir administracinio bendradarbiavimo sistemą. Valstybės narės taip pat pasisakė už plačią naujų priemonių taikymo sritį ir pabrėžė, kad į ją reikėtų įtraukti ir MVI. Kalbant apie esamas politikos galimybes, valstybės narės pritarė reguliavimo veiksams.

Rengdama pasiūlymą Komisija atsižvelgė į konsultacijų rezultatus. Visų pirma, įvertinusi įvairias politikos galimybes, Komisija nusprendė pateikti pasiūlymą dėl reguliavimo ir privalomų veiksmų, t. y. direktyvos pagal SESV 115 straipsnį. Be to, siūlomoje direktyvoje subjektai, kuriems kyla rizika būti priedangos subjektais ir kuriais gali būti piktnaudžiaujama siekiant mokestinės naudos, apibūdinami pateikiant tokiems subjektams bendrų būdingų ypatybių rinkinį. Vis dėlto tam tikri priedangos subjektai iš karto išskirti kaip nepatenkantys į taikymo sritį, nes jie paprastai naudojami dėl pagrįstų komercinių priežasčių. Skiriamuosius kriterijus, pagal kuriuos būtų išskiriami subjektai, kuriems gresia rizika, ir apibrėždama atvejus, kurių nereikėtų įtraukti, nes jie nekelia mokesčių vengimo ar slėpimo rizikos, Komisija parengė remdamasi suinteresuotųjų subjektų atsakymais. Į pasiūlymo taikymo sritį įtraukiamos ir MVI, nes plačiai sutariama, kad jos vis dėlto susijusios su atitinkama rizika. Pripažįstant, kad veiklos pagrindą galiausiai lemia faktai ir aplinkybės, direktyvoje numatytas mechanizmas, leidžiantis mokesčių mokėtojams ginčyti joje nustatyto kriterijaus taikymo rezultatus, be kita ko, įrodymais patvirtinant komercinius, su mokesčiais nesusijusius motyvus, kuriais grindžiama tam tikra struktūra. Be to, struktūros, kurios nėra sukurtos

siekiant pagrindinio tikslo gauti mokestinės naudos, gali pasinaudoti mechanizmu, kad paprašytų iš anksto pritaikyti išimtį.

Kalbant apie tai, ar priemonės, kuriomis siekiama užkirsti kelią piktnaudžiavimui priedangos subjektais mokesčių tikslais, siūlomos laiku ar per anksti, Komisija mano, kad tokios priemonės iš tiesų yra akivaizdžiai reikalingos. Tokių priemonių poreikį akivaizdžiai liudija tai, kad nuolatos kyla skandalų dėl piktnaudžiavimo priedangos subjektais visame pasaulyje ir konkrečiai bendrojoje rinkoje. Ateityje taikant visuotinio minimalaus efektyviojo apmokestinimo taisyklės priedangos įmonių klausimas nebūtų visiškai išspręstas, nes tos taisyklės būtų taikomos tik tarptautinėms įmonėms, kurios atitinka 750 mln. EUR ribos kriterijų, o visos šios ribos nesiekiančios įmonės į taikymo sritį nepatektų. Be to, Komisija supranta, kad valstybių narių apmokestinimo bazių apsauga yra dar svarbesnė siekiant užtikrinti tvarią ekonomiką išskirtinėmis aplinkybėmis, susidariusiomis dėl sveikatos krizės.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Nustatydamas tinkamas kovos su piktnaudžiavimu priedangos subjektais mokesčių tikslais priemones, Komisija rėmėsi išsamiu Tarptautinio mokesčių dokumentacijos biuro (IBFD) tyrimu. Tyrimas Komisijai buvo pateiktas per viešas konsultacijas. Jame daroma išvada, kad esamų ES kovos su mokesčių vengimu priemonių nepakanka, kad būtų išspręsti su mokesčiais susiję klausimai, kylantys dėl priedangos įmonių, todėl būtų sveikintini koordinuoti veiksmai, kuriais skatinamas priedangos įmonėms taikomos apmokestinimo tvarkos nuoseklumas tarpvalstybiniu lygmeniu. Jame taip pat pažymima, kad valstybių narių taisyklės, konkrečiai skirtos priedangos struktūroms, yra gana retos. Be to, Komisija rėmėsi išorės rangovo atliktu tyrimu dėl priedangos įmonių, kuris buvo užsakytas nepriklausomai nuo šios iniciatyvos.

Komisija rėmėsi šių tyrimų rezultatais apibrėždama konkrečias ypatybes, pagal kurias reikėtų išskirti subjektus, kuriems gresia aiški rizika tapti priedangos subjektais ir kuriais gali būti piktnaudžiaujama siekiant mokestinės naudos.

- **Poveikio vertinimas**

Rengiant šią iniciatyvą buvo atliktas poveikio vertinimas.

2021 m. spalio 22 d. Reglamentavimo patikros valdyba (RPV) paskelbė teigiamą nuomonę su išlygomis dėl pateikto šio pasiūlymo poveikio vertinimo, įskaitant kelis patobulinimo pasiūlymus⁵. Atsižvelgiant į tai, poveikio vertinimo ataskaita (PVA) buvo dar kartą persvarstyta, kaip paaiškinta toliau.

PVA, be atskaitos scenarijaus, t. y. nesiimti jokių veiksmų, nagrinėjamos keturios politikos galimybės. 1 galimybė – priimti privalomos teisinės galios neturinčius teisės aktus, išplečiant esamos tarpusavio vertinimo priemonės – Verslo apmokestinimo elgesio kodekso – įgaliojimus. PVA taip pat nagrinėjama alternatyvi galimybė Komisijai priimti valstybėms narėms skirtą rekomendaciją. Tačiau tikėtina, kad privalomos teisinės galios neturintys teisės aktai turės ribotą poveikį sprendžiant piktnaudžiavimo priedangos subjektais mokesčių tikslais problemą – tai tarpvalstybinio pobūdžio klausimas, kuriam spręsti reikalingas nuoseklus požiūris visoje ES, o to negalima užtikrinti privalomos teisinės galios neturinčiais teisės aktais.

2, 3 ir 4 galimybės yra reguliavimo priemonės, remiantis jomis turėtų būti nustatomos taisyklės, kurios turėtų būti taikomos visose valstybėse narėse. Jos skiriasi tuo, koku mastu

⁵ [Pastaba Leidinių biurui: įtraukti nuorodas į santraukos lapą ir teigiamą RPV nuomonę po paskelbimo.]

siekiami koordinavimo. Pagal 2 galimybę numatomas kriterijų ir procesų koordinavimas siekiant nustatyti priedangos subjektus, taip pat jų vertinimo koordinavimas. 3 galimybė apima 2 galimybę ir automatinių informacijos mainų mechanizmą. Be to, kas numatyta pagal 3 galimybę, pagal 4 galimybę dar numatomos sankcijos reikalavimų nesilaikantiems subjektams.

Įvairios galimybės buvo lyginamos pagal šiuos kriterijus: a) veiksmingumą mažinant piktnaudžiavimą priedangos subjektais, b) mokestines pajamas viešųjų finansų sektoriuje, c) įmonių reikalavimų laikymosi išlaidas, d) mokesčių administratorių reikalavimų laikymosi išlaidas, e) netiesioginį poveikį bendrajai rinkai, f) netiesioginį poveikį įmonių konkurencijai, g) netiesioginį poveikį ES konkurencingumui, h) netiesioginį socialinį poveikį ir i) suderinamumą. Atlikus palyginimą paaiškėjo, kad, nepaisant išlaidų, galima tikėtis, jog 2, 3 ir 4 galimybės bus veiksmingos siekiant šios iniciatyvos tikslų. Iš jų labiausiai pasiteisintų 4 galimybė. Numatoma, kad būtent ji būtų ta priemonė, kuri užtikrintų, kad subjektai, kuriems taikoma ši direktyva, laikytųsi aukščiausio lygio reikalavimų, be to, ji atitinka dabartinę ES kovos su mokesčių vengimu ir slėpimu darbotvarkę ir yra grindžiama esamomis keitimosi informacija sistemomis.

Ekonominis poveikis

Ekonominis poveikis buvo vertinamas remiantis ribotais duomenimis, nes iniciatyva yra susijusi su tokios rūšies subjektais, apie kuriuos labai trūksta duomenų ir nėra bendrai priimtinos jų apibrėžties.

Pranašumai

Bet kuriuo atveju, manoma, kad tinkamiausia galimybė (4 galimybė) turėtų teigiamą ekonominį poveikį. Kalbant apie pagrindinę tiesioginę naudą, tikimasi, kad padidės mokestinių pajamų surinkimas, nes sumažės piktnaudžiavimo priedangos subjektais atvejų ES. Net jei dabartinis numatomas mokesčių nuostolis (vertinama, kad ES jis siekia apie 20 mlrd. EUR) būtų sumažintas nežymiai, tai būtų nemaža papildomų viešųjų išteklių suma. 4 galimybė yra veiksmingiausia, nes būtų ne tik nustatoma, ar egzistuoja priedangos subjektas, bet ir keičiamasi informacija tarp valstybių narių ir sukuriama bendra sankcijų sistema ES lygmeniu. Reguliavimo mokesčiai galėtų duoti tam tikros papildomos tiesioginės naudos dėl sankcijų taikymo. Iniciatyva taip pat duos didelės netiesioginės naudos. Imantis šių veiksmų bus surinkta vertingos informacijos, kad būtų galima geriau suprasti mokesčių tikslais steigiamų priedangos subjektų reiškinį. Jie taip pat parodys, kad ES yra įsipareigojusi savo teritorijoje užkirsti kelią mokesčių vengimui ir slėpimui, skatindama vykdyti mokestines prievoles.

Išlaidos

Pagrindinės su pasirinkta galimybe susijusios išlaidos yra padidėjančios įmonių ir mokesčių administratorių reikalavimų laikymosi išlaidos. Numatoma, kad įmonių mokestinių prievolių vykdymo išlaidų padidėjimas bus ribotas. Apskritai išlaidos turėtų būti palyginti nedidelės, nes tikimasi, kad įmonių, kurioms taikoma ši iniciatyva, skaičius bus nedidelis (mažiau nei 0,3 % visų ES įmonių), o papildomus duomenis, kuriuos turi pateikti į šią iniciatyvą patenkančios bendrovės, turėtų būti lengva gauti ir palyginti lengva pateikti. Mokesčių administratorių išlaidos taip pat turėtų šiek tiek išaugti. Mokesčių administratoriai turėtų tobulinti savo gebėjimus administruoti informaciją, su kuria jie galės susipažinti, įgyvendinti sistemas, kuriomis remiamas keitimasis informacija, ir užtikrinti siūlomų sankcijų vykdymą. Šiuo pasiūlymu iš esmės siekiama rasti tinkamą teigiamo poveikio ir papildomos naštos pusiausvyrą. Sunkumų gali kilti dėl valstybių narių pajėgumo imtis naujų pareigų, pavyzdžiui, susijusių su sprendimų dėl mokesčių valdymu.

Pagrindiniai atlikti pakeitimai

RPV pateikė teigiamą nuomonę su išlygomis dėl poveikio vertinimo. Visų pirma, RPV pažymėjo, kad PVA nėra aiškiai nurodyta, kodėl mokesčių vengimo ir slėpimo klausimai turėtų būti sprendžiami kartu ir kuo teisėti priedangos subjektai skiriasi nuo priedangos subjektų, kuriais piktnaudžiaujama mokesčių tikslais. RPV taip pat pažymėjo, kad PVA nepakankamai apžvelgiamos galimos alternatyvios ir (arba) papildomos priemonės, išskyrus ES teisės aktų priėmimą. Be to, RPV pažymėjo, kad PVA turėtų būti išsamesnė, kiek tai susiję su kiekybiniais įverčiais, visų pirma įmonių reikalavimų laikymosi išlaidomis, ir pagrindinėje analizėje turėtų būti geriau atsižvelgiama į skirtingas suinteresuotųjų subjektų nuomones. Poveikio vertinimo ataskaitos I priede paaiškinama, kaip buvo atsižvelgta į RPV abejones. Kelios PVA dalys buvo peržiūrėtos ir buvo įtrauktos naujos dalys, kad būtų išspręsti RPV iškelti susirūpinimą keliantys klausimai. Pirma, įtrauktas naujas skirsnis, kuriame, be kita ko, pateikiant pavyzdžių, paaiškinama, kaip priedangos subjektai gali panašiai pasitarnauti ir mokesčių vengimo, ir mokesčių slėpimo praktikai, ir kodėl dėl to yra galimybių šiuos klausimus spręsti kartu. Be to, PVA buvo peržiūrėta siekiant paaiškinti, kad teisėti ir neteisėti priedangos subjektai skiriasi tuo, kaip jie naudojami, o ne savo struktūra. Antra, poveikio vertinimas buvo išplėstas, siekiant išsamiai apibūdinti įvairias alternatyvas, apsvaistytas ankstyvuojant etapu, siekiant spręsti problemą, susijusią su priedangos subjektų naudojimu mokesčių srityje. Šiuo atžvilgiu buvo paaiškinta, kodėl kaip savarankiška ar papildoma priemonė nebuvo siūloma galimybė reguliuoti patikos ir paslaugų įmonėms teikėjus. Taip pat išsamiau išnagrinėtos priežastys, kodėl buvo nuspręsta, kad veiklos pagrindo reikalavimų nustatymas yra tinkamas sprendimas. Trečia, PVA buvo peržiūrėta siekiant įtraukti išsamesnę informaciją apie numatomas įmonių ir administratorių reikalavimų laikymosi išlaidas, visų pirma išsamią informaciją apie įverčių pagrindimą, papildomus argumentus ir naujus įrodymus. Be to, buvo peržiūrėti keli pagrindinės PVA dalies skirsniai, kad juose būtų atsižvelgta į atitinkamą suinteresuotųjų subjektų nuomonę, pareikštą per viešas ir specialias konsultacijas.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Žr. Finansinę teisės akto pasiūlymo pažymą.

5. KITI ELEMENTAI

• Įgyvendinimo planai ir stebėsenos, vertinimo bei ataskaitų teikimo tvarka

Priėmus šį pasiūlymą kaip direktyvą, jis turėtų būti perkeltas į valstybių narių nacionalinę teisę ne vėliau kaip 2023 m. birželio 30 d. ir įsigalioji 2024 m. sausio 1 d. Siekiant stebėti ir vertinti, kaip įgyvendinama direktyva, valstybės narės kasmet pateikia Komisijai atitinkamą informaciją už mokestinius metus, įskaitant statistinių duomenų sąrašą. Atitinkama informacija nurodyta direktyvos 12 straipsnyje.

Komisija kas penkerius metus nuo [2024 m. sausio 1 d.] Europos Parlamentui ir Tarybai teikia šios direktyvos taikymo ataskaitą. Šio pasiūlymo rezultatai bus įtraukti į Europos Parlamentui ir Tarybai skirtą vertinimo ataskaitą, kuri bus parengta iki [2029 m. sausio 1 d.]

• Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas

Direktyva iš esmės yra įtrauki ir ja siekiama apimti visas įmones, kurios gali būti laikomos valstybės narės rezidentėmis mokesčių tikslais, neatsižvelgiant į jų teisinę formą. Šiuo

požiūriu ji taip pat apima teisinę struktūrą, pavyzdžiui, tikrąsias ūkines bendrijas, kurios mokesčių tikslais laikomos valstybės narės rezidentėmis.

Direktyva taikoma konkrečiai schemai, naudojamai mokesčių vengimo arba mokesčių slėpimo tikslais. Pagal tokią schemą ES steigiamos įmonės, kurios, kaip atrodo, verčiasi ekonomine veikla, bet iš tikrųjų jokios ekonominės veiklos nevykdo. Iš tikrųjų jų veikimo tikslas yra suteikti galimybę tikrajam savininkui arba visai grupei, kuriai jis priklauso, gauti tam tikros mokestinės naudos. Pavyzdžiui, finansų kontroliuojančioji įmonė, pasinaudodama pagal Palūkanų ir autorinių atlyginimų direktyvą⁶ taikomu atleidimu nuo išskaičiuojamųjų mokesčių, gali surinkti visus mokėjimus iš skirtingose ES valstybėse narėse veikiančių įmonių finansinės veiklos ir vėliau perduoti šias pajamas asocijuotajai įmonei, esančiai trečiojoje šalyje, kurioje taikomi maži mokesčiai, pasinaudodama palankiais susitarimais dėl mokesčių ar net konkrečios valstybės narės nacionaline mokesčių teise. Siekiant kovoti su šia schema, šioje direktyvoje nustatomas kriterijus, kuris padės valstybėms narėms nustatyti įmones, kurios dalyvauja ekonominėje veikloje, tačiau neturi minimalaus veiklos pagrindo, ir kuriomis yra piktnaudžiaujama mokestinei naudai gauti. Šį kriterijų paprastai galima vadinti veiklos pagrindo kriterijumi. Be to, šia direktyva įmonėms, neturinčioms minimalaus veiklos pagrindo (t. y. priedangos įmonėms), nustatomos mokestinės pasekmės. Joje taip pat numatyta, kad viena valstybė narė automatiškai keisis informacija su kita ir galės pateikti jai prašymą atlikti didesnės įmonių, kurios laikomos priklausančiomis rizikos grupei (nes jos tenkina tam tikras sąlygas), tačiau nebūtinai neturi veiklos pagrindo šios direktyvos tikslais, grupės mokesčių auditą. Tinkamos apmokestinimo tvarkos apibrėžimas ir keitimasis informacija turėtų atgrasyti nuo schemos, kuriai taikoma direktyva, taikymo neutralizuojant visą mokestinę naudą, kuri buvo arba gali būti gauta.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, direktyvos struktūra iš esmės atitinka pirmiau minėto veiklos pagrindo kriterijaus kiekvieno taikymo etapo loginę seką. Yra 7 etapai: įmonės, kurios turėtų teikti duomenis (dėl to, kad buvo nustatyta, jog priklauso rizikos grupei); duomenų teikimas; galimybė gauti atleidimą nuo prievolės teikti duomenis dėl mokestinių motyvų nebuvimo; minimalaus veiklos pagrindo nebuvimo prielaida; galimybė paneigti; mokestinės pasekmės; automatinis keitimasis informacija paskelbiant duomenis centriniame registre, taip pat galimas prašymas atlikti mokesčių auditą.

Įmonės, kurios turėtų teikti duomenis

Pirmajame etape įvairių rūšių įmonės suskirstomos į įmones, kurioms kyla rizika dėl veiklos pagrindo nebuvimo ir kuriomis gali būti piktnaudžiaujama mokesčių tikslais, ir įmones, kurioms kyla nedidelė rizika. Rizikos grupei priklauso įmonės, kurios vienu metu turi keletą požymių, paprastai nustatomų įmonėse, neturinčiose veiklos pagrindo. Šie kriterijai paprastai vadinami patekimo į taikymo sritį kriterijais. Mažos rizikos atvejai – tai atvejai, kurie netenkina nė vieno iš šių kriterijų arba tik kai kuriuos iš jų, t. y. atvejai, neatitinkantys patekimo į taikymo sritį kriterijų.

Atitinkamais kriterijais, lemiančiais patekimą į taikymo sritį, siekiama kaip rizikos grupei priklausančias įmones išskirti tas įmones, kurios, kaip atrodo, vykdo geografiniu požiūriu mobilią tarpvalstybinę veiklą, taip pat savo administravimui pasitelkia kitas įmones, visų pirma profesionalius trečiųjų šalių paslaugų teikėjus arba lygiaverčius subjektus.

⁶ 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyva 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių (OL L 157, 2003 6 26, p. 49).

Mažos rizikos atvejai, netenkinantys patekimo į taikymo sritį kriterijaus, direktyvos tikslais nėra svarbūs. Todėl ištekliai gali būti sutelkti nagrinėti rizikingiausias atvejus, t. y. tuos, kurie pasižymi visomis atitinkamomis savybėmis ir todėl tenkina patekimo į taikymo sritį kriterijų.

Siekiant mokesčio tikrumo, tam tikrą veiklą vykdančios įmonės aiškiai išskiriamos kaip nepatenkančios į taikymo sritį ir todėl nuo pat pradžių laikomos nedidelės rizikos įmonėmis, kurios nėra svarbios direktyvos tikslais. Tai įmonės, kurios arba netenkintų patekimo į taikymo sritį kriterijaus, arba, jei jį tenkintų, būtų pripažintos nesvarbiomis direktyvos tikslais vėlesniu kriterijų taikymo etapu. Įmonėms, kurioms taikoma kuri nors išlyga, nereikia vertinti, ar jos tenkina patekimo į taikymo sritį kriterijų.

Duomenų teikimas

Antruoju etapu, kuris yra esminis veiklos pagrindo kriterijaus taikymo etapas, vertinamos tik tos įmonės, kurios pirmuoju etapu buvo priskirtos rizikos grupei. Kadangi šios įmonės priklauso rizikos grupei, jų prašoma savo mokesčių deklaracijose pateikti duomenis apie veiklos pagrindą.

Teikiant duomenis apie veiklos pagrindą pateikiama konkrečios informacijos, paprastai jau susijusios su įmonės mokesčių deklaracija, taip, kad būtų lengviau įvertinti įmonės vykdomą veiklą. Dėmesys sutelkiamas į konkrečias aplinkybes, kurios paprastai susiklosto reikšmingo masto ekonominę veiklą vykdančioje įmonėje.

Svarbiais laikomi trys elementai: pirma, patalpos, kuriomis gali naudotis tik įmonė; antra, bent viena Sąjungoje turima ir naudojama banko sąskaita; trečia, bent vienas direktorius, gyvenantis netoli įmonės ir vykdamas tik su ja susijusią veiklą, arba pakankamai įmonės darbuotojų, kurie vykdo pagrindinę veiklą, iš kurios gaunamos pajamos, gyvenančių netoli įmonės. Tai, kad direktorius užsiima tik įmonės veikla, galima įrodyti jo kvalifikacija, kuri turėtų būti tokia, kad leistų direktoriui aktyviai dalyvauti sprendimų priėmimo procesuose, jam suteiktais oficialiais įgaliojimais ir jo faktiniu dalyvavimu kasdien valdant įmonę. Jeigu nėra vienas reikiamą kvalifikaciją turintis direktorius negyvena netoli įmonės, būtų galima manyti, kad įmonė turi pakankamą ryšį su valstybe nare, kurioje deklaruojama rezidavimo mokesčių tikslais vieta, jeigu dauguma jos darbuotojų, atliekančių kasdienes funkcijas, yra rezidentai mokesčių tikslais netoli tos valstybės narės. Sprendimai taip pat turėtų būti priimami įmonės rezidavimo valstybėje narėje. Šie konkretūs elementai buvo pasirinkti remiantis tarptautiniu standartu dėl esminės ekonominės veiklos mokesčių tikslais.

Reikia atsižvelgti į tai, kad šie elementai taikomi tarpvalstybinę veiklą vykdančioms įmonėms, kurios yra geografiniu požiūriu mobilios ir neturi nuosavų išteklių savo administravimui.

Be to, teikiant duomenis kartu turi būti pateikiami tinkami patvirtinamieji dokumentai, kurie taip pat turėtų būti pridėti prie mokesčių deklaracijos, jei tai dar nepadaryta. Reikalaujamais įrodymais siekiama sudaryti sąlygas mokesčių administratoriams tiesiogiai patikrinti pateiktos informacijos teisingumą ir susidaryti bendrą vaizdą apie įmonės padėtį, kad būtų galima nuspręsti, ar pradėti mokesčių auditą.

Prielaida dėl minimalaus veiklos pagrindo nebuvimo ir piktnaudžiavimo mokesčių srityje

Trečiajame kriterijų taikymo etape turi būti tinkamai įvertinta antrajame etape įmonės pateikta informacija apie veiklos pagrindą. Nustatoma, kaip turėtų būti vertinami, bent jau iš pirmo žvilgsnio, duomenų teikimo rezultatai, t. y. įmonės pareiškimas, kad ji turi arba neturi atitinkamų elementų.

Įmonė, kuri priskiriama rizikos grupei, nes tenkina patekimo į taikymo sritį kriterijų, ir iš kurios pateiktų duomenų taip pat galima daryti išvadą, kad ji neturi bent vieno svarbaus

veiklos pagrindo elemento, pagal šią direktyvą turėtų būti laikoma priedangos įmone, t. y. įmone, kuri neturi veiklos pagrindo ir kuria piktnaudžiaujama mokesčių tikslais.

Įmonė, kuri priklauso rizikos grupei, bet iš kurios duomenų matyti, kad ji turi visus svarbius veiklos pagrindo elementus, šios direktyvos tikslais neturėtų būti laikoma priedangos įmone. Tačiau darant tokią prielaidą neatmetama galimybė, kad mokesčių administratoriai vis dar mano, jog tokia įmonė:

- yra priedangos įmonė šios direktyvos tikslais, nes pateikti patvirtinamieji dokumentai nepatvirtina pateiktos informacijos, arba
- yra priedangos įmonė arba nevykdo esminės ekonominės veiklos pagal nacionalines taisykles, nesusijusias su šia direktyva, atsižvelgiant į pateiktus patvirtinamuosius dokumentus ir (arba) papildomus elementus, arba
- nėra jokio jai mokamų pajamų srauto tikroji savininkė.

Paneigimas

Ketvirtasis etapas apima įmonės, kuri, kaip manoma, yra priedangos įmonė šios direktyvos tikslais ir ja piktnaudžiaujama mokesčių tikslais, teisę pateikti priešinių argumentų, t. y. įrodyti, kad ji turi veiklos pagrindą arba kad ja bet kuriuo atveju nėra piktnaudžiaujama mokesčių tikslais. Ši galimybė yra labai svarbi, nes veiklos pagrindo kriterijus grindžiamas rodikliais ir todėl juo gali nepavykti užfiksuoti konkrečių faktų ir aplinkybių kiekvienu konkrečiu atveju. Taip mokesčių mokėtojai turės veiksmingą teisę pareikšti, kad jie nėra priedangos įmonės pagal direktyvą.

Kad būtų galima paneigti prielaidą dėl priedangos įmonės, mokesčių mokėtojai turėtų pateikti konkrečių įrodymų apie savo vykdomą veiklą ir jos vykdymo būdus. Pateikti įrodymai turėtų apimti informaciją apie komercines (t. y. nemokestines) priežastis, dėl kurių buvo įsteigta ir išlaikoma įmonė, kuriai nereikia nuosavų patalpų ir (arba) banko sąskaitos ir (arba) atskiros vadovybės ar darbuotojų. Taip pat turėtų būti įtraukta informacija apie išteklius, kuriuos tokia įmonė naudoja faktiškai vykdydama savo veiklą. Be to, turėtų būti pateikta informacija, leidžianti patikrinti ryšį tarp įmonės ir valstybės narės, kurios rezidentė ji teigia esanti mokesčių tikslais, t. y. patikrinti, ar pagrindiniai sprendimai dėl įmonės veiklos, kuria kuriama vertė, priimami būtent ten.

Nors pirmiau nurodyta informacija yra esminė ir prielaidą neigianti įmonė turi ją pateikti, ji gali pateikti ir papildomos informacijos, kad galėtų pagrįsti savo argumentus. Tada šią informaciją turėtų įvertinti valstybės, kurioje yra įmonės rezidavimo vieta mokesčių tikslais, mokesčių administratorius. Kai mokesčių administratorius įsitikina, kad įmonė paneigė prielaidą, jog ji yra priedangos įmonė pagal direktyvą, jis turėtų turėti galimybę patvirtinti su atitinkamais mokesčiais metais susijusio paneigimo proceso rezultatus. Kadangi dėl paneigimo proceso įmonei ir mokesčių administratoriui greičiausiai atsirastų našta ir kartu būtų padaryta išvada, kad egzistuoja minimalus veiklos pagrindas mokesčių tikslais, pasibaigus atitinkamiems mokesčiais metais paneigimo galiojimą bus galima pratęsti dar penkeriems metams (t. y. iš viso jis gali galioti ne ilgiau kaip šešerius metus), jeigu nepasikeis su įmone susijusios teisinės ir faktinės aplinkybės. Pasibaigus šiam laikotarpiui, įmonė turės atnaujinti paneigimo procesą, jei ji to pageidaus.

Išimtis, taikoma dėl mokesčių motyvų nebuvimo

Įmonė, kuri galėtų atitikti pateikimo į taikymo sritį kriterijų ir (arba) neatitinka minimalaus veiklos pagrindo reikalavimų, galėtų būti naudojama tikrai verslo veiklai, nesukurdama mokesčines naudos sau, įmonių grupei, kuriai ji priklauso, arba tikrajam savininkui. Tokia

įmonė turėtų turėti galimybę bet kuriuo metu tai įrodyti ir prašyti atleisti nuo šioje direktyvoje nustatytų įpareigojimų.

Kad galėtų prašyti pritaikyti išimtį, įmonė turėtų pateikti elementų, leidžiančių palyginti struktūros ar grupės, kuriai ji priklauso, mokestinį įsipareigojimą ją pasitelkiant ir jos nepasitelkiant. Tai panašu į veiksmus, kuriuos rekomenduojama atlikti siekiant įvertinti bet kokios rūšies agresyvaus mokesčių planavimo schemas (2012 m. gruodžio 6 d. Komisijos rekomendacija dėl agresyvaus mokesčių planavimo)⁷.

Kaip ir prielaidos paneigimo atveju, gali būti laikoma, kad atitinkamus įmonės pateiktus įrodymus geriausiai gali įvertinti įmonės deklaruojamos rezidavimo mokesčių tikslais vietos mokesčių administratorius. Kai mokesčių administratorius įsitikina, kad konkrečios grupės įmonės pasitelkimas nedaro poveikio grupės mokestiniams įsipareigojimams, jis turėtų turėti galimybę patvirtinti, kad nekyla rizika, jog ta įmonė tam tikrais mokestiniais metais gali būti nustatyta kaip priedangos įmonė pagal šią direktyvą. Kadangi dėl išimties suteikimo proceso įmonei ir mokesčių administratoriui greičiausiai atsirastų našta ir kartu būtų padaryta išvada, kad neketinama vengti ar slėpti mokesčių, išimties galiojimą bus galima pratęsti dar penkeriems metams (t. y. iš viso ji gali galioti ne ilgiau kaip šešerius metus), jeigu nepasikeis su įmone susijusios teisinės ir faktinės aplinkybės. Pasibaigus šiam laikotarpiui, įmonė turės pakartoti prašymo pritaikyti išimtį procesą, jei ji nori ir toliau būti atleista nuo įpareigojimų ir gali įrodyti, kad ji ir toliau turi teisę būti atleista.

Pasekmės

Kai daroma prielaida, kad įmonė yra priedangos įmonė pagal direktyvą, o įmonė tokios prielaidos nepaneigia, turėtų atsirasti mokestinės pasekmės. Šios pasekmės turėtų būti proporcingos ir jomis turėtų būti siekiama neutralizuoti mokestinį poveikį, t. y. panaikinti bet kokią mokestinę naudą, kuri buvo arba galėtų būti gauta per įmonę pagal įmonės rezidavimo valstybėje narėje galiojančius susitarimus ar konvencijas arba atitinkamas ES direktyvas, visų pirma Tarybos direktyvą 2011/96/ES dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms, ir Direktyvą 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių. Ši nauda iš esmės būtų neleistina, jei būtų nepaisoma atitinkamų susitarimų, konvencijų ir ES direktyvų, kiek tai susiję su įmone, kuri, kaip nustatyta, neturi minimalaus veiklos pagrindo ir neįrodo priešingai.

Atsižvelgiant į tai, kad įmonė, norėdama gauti šios naudos, paprastai turi pateikti rezidavimo mokesčių tikslais pažymą, kad būtų galima užtikrinti veiksmingą procesą, valstybė narė, kurioje yra priedangos įmonės rezidavimo vieta mokesčių tikslais, arba iš viso neišduos rezidavimo mokesčių tikslais pažymos, arba išduos pažymą su įspėjimu, t. y. su aiškiu nurodymu, kad ji nebūtų naudojama pirmiau minėtai naudai gauti. Neišdavus rezidavimo mokesčių tikslais pažymos arba išdavus specialią pažymą su pirmiau apibūdintu įspėjimu, vis tiek toliau taikomos valstybės narės, kurioje priedangos įmonė yra rezidentė mokesčių tikslais, nacionalinės taisyklės, susijusios su visais su priedangos įmone siejamais mokestiniais įsipareigojimais. Tai bus tik administracinė praktika, skirta informuoti šaltinio šalį, kad ji neturėtų teikti naudos pagal savo mokesčių sutartį su priedangos įmonės valstybe narė (arba pagal taikytinas ES direktyvas) priedangos įmonei skirtiems mokėjimams.

Jeigu įmonei suteikiama mokestinė nauda yra neleistina, turėtų būti nustatyta, kaip faktiškai turėtų būti apmokestinami įmonės ir iš jos gaunamos pajamos, taip pat bet koks įmonei

⁷ OL L 338, 2012 12 12, p. 41.

priklausantis turtas. Visų pirma, reikėtų nustatyti, kuris jurisdikciją turintis subjektas turėtų turėti teisę apmokestinti tokius pajamų srautus ir (arba) turtą. Toks nustatymas neturėtų daryti poveikio jokiems mokesčiams, kurie gali būti taikomi pačios priedangos įmonės lygmeniu; priedangos įmonės rezidavimo valstybė narė ir toliau galėtų ją laikyti rezidente mokesčių tikslais savo teritorijoje ir taikyti mokesčių atitinkamiems pajamų srautams ir (arba) turtui pagal savo nacionalinę teisę.

Paskirstant apmokestinimo teises reikėtų atsižvelgti į visus jurisdikciją turinčius subjektus, kuriems gali turėti įtakos su priedangos įmone susiję sandoriai. Tokie jurisdikciją turintys subjektai, išskyrus priedangos įmonės rezidavimo valstybę narę, yra:

- i) pajamų srautų atveju: šaltinio jurisdikcija arba pajamų mokėtojo buvimo jurisdikcija ir srauto galutinės paskirties jurisdikcija, t. y. įmonės akcininko jurisdikcija;
- ii) nekilnojamojo turto atveju: šaltinio jurisdikcija arba jurisdikcija, kurioje yra turtas, ir jurisdikcija, kurioje gyvena savininkas, t. y. įmonės akcininko jurisdikcija;
- iii) vertingo kilnojamojo turto, pvz., meno kolekcijų, jachtų ir t. t., atveju: savininko, t. y. įmonės akcininko, jurisdikcija.

Apmokestinimo teisių paskirstymas neišvengiamai turi įtakos tik valstybėms narėms, kurioms ši direktyva yra privaloma, t. y. jis nedaro ir negali daryti poveikio trečiosioms šalims. Tačiau iš tiesų tikėtina, kad gali pasitaikyti situacijų, susijusių su trečiosiomis šalimis, pvz., kai pajamos iš trečiosios šalies keliauja į priedangos įmonę arba kai priedangos įmonės akcininkas (-ai) yra trečiojoje šalyje, arba kai priedangos įmonė turi trečiojoje šalyje esančio turto. Kalbant apie apmokestinimo teisių paskirstymą, tokiais atvejais turėtų būti deramai laikomasi valstybės narės ir trečiosios šalies susitarimų dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo. Jei tokių susitarimų nėra, atitinkama valstybė narė taikys savo nacionalinę teisę.

Konkrečiau, galima numatyti keturis scenarijus:

- (1) Mokėtojo šaltinio jurisdikcija trečioji šalis – ES priedangos įmonės jurisdikcija – ES akcininko (-ų) jurisdikcija

Šiuo atveju direktyva nėra privaloma šaltinio jurisdikcijai, o priedangos įmonės ir akcininko jurisdikcija patenka į taikymo sritį.

- Šaltinio / mokėtojo jurisdikcija trečioji šalis: gali taikyti nacionalinę mokesčių mokėjimui į užsienį arba gali nuspręsti taikyti galiojančią sutartį su ES akcininko jurisdikcija.
- ES priedangos įmonė: ji ir toliau bus rezidentė mokesčių tikslais atitinkamoje valstybėje narėje ir turės vykdyti atitinkamus įsipareigojimus pagal nacionalinę teisę, be kita ko, pranešdama apie gautą mokėjimą; ji gali pateikti įrodymų apie mokėjimui pritaikytą mokesčių.
- ES akcininkas (-ai): pagal nacionalinę teisę į savo apmokestinamąsias pajamas įtraukia priedangos subjekto gautą mokėjimą ir gali prašyti atleisti nuo prie šaltinio sumokėto mokesčio pagal taikytiną sutartį su trečiosios šalies šaltinio jurisdikcija. Jis taip pat atsižvelgs į visus priedangos įmonės sumokėtus mokesčius ir juos atskaitys.

- (2) Mokėtojo šaltinio jurisdikcija ES – ES priedangos įmonės jurisdikcija – ES akcininko (-ų) jurisdikcija

Šiuo atveju direktyva taikoma visiems jurisdikciją turintiems subjektams, todėl ji yra jiems privaloma.

- ES šaltinis / mokėtojas: jis neturės teisės apmokestinti mokėjimo, bet gali taikyti vietinį mokestį mokėjimui į užsienį tiek, kiek jis negali nustatyti, ar įmonės akcininkas (-ai) yra ES.
 - ES priedangos įmonė: ji ir toliau bus rezidentė mokesčių tikslais atitinkamoje valstybėje narėje ir turės vykdyti atitinkamus įsipareigojimus pagal nacionalinę teisę, be kita ko, pranešdama apie gautą mokėjimą; ji gali pateikti įrodymų apie mokėjimui pritaikytą mokestį.
 - ES akcininkas (-ai): pagal nacionalinę teisę į savo apmokestinamąsias pajamas įtraukia priedangos subjekto gautą mokėjimą ir gali prašyti atleisti nuo prie šaltinio sumokėto mokesčio, be kita ko, pagal ES direktyvas. Jis taip pat atsižvelgs į visus priedangos įmonės sumokėtus mokesčius ir juos atskaitys.
- (3) Mokėtojo šaltinio jurisdikcija ES – ES priedangos įmonės jurisdikcija – trečiosios šalies akcininko (-ų) jurisdikcija
- Šiuo atveju direktyva yra privaloma tik šaltinio ir priedangos įmonės jurisdikcijai, o akcininko jurisdikcijai neprivaloma.
- ES šaltinis / mokėtojas: apmokestins mokėjimą į užsienį pagal galiojančią sutartį su akcininko (-ų) trečiosios šalies jurisdikcija arba, jei tokios sutarties nėra, pagal savo nacionalinę teisę.
 - ES priedangos įmonė: ji ir toliau bus rezidentė mokesčių tikslais valstybėje narėje ir turės vykdyti atitinkamus įsipareigojimus pagal nacionalinę teisę, be kita ko, pranešdama apie gautą mokėjimą; ji gali pateikti įrodymų apie mokėjimui pritaikytą mokestį.
 - Trečiosios šalies akcininkas (-ai): nors trečiosios šalies akcininko (-ų) jurisdikcija neprivalo taikyti jokių pasekmių, jos gali būti paprašyta taikyti galiojančią mokesčių sutartį su šaltinio valstybe nare, kad būtų suteikta lengvata.
- (4) Mokėtojo šaltinio jurisdikcija trečiojoje šalyje – ES priedangos įmonės jurisdikcija – trečiosios šalies akcininko (-ų) jurisdikcija
- Šaltinio / mokėtojo jurisdikcija trečioji šalis: gali taikyti nacionalinį mokestį mokėjimui į užsienį arba gali nuspręsti taikyti mokestį pagal galiojančią mokesčių sutartį su trečiąja šalimi, kurios jurisdikcijai priklauso akcininkas (-ai), jei ji taip pat nori patikrinti ES priedangos subjektą.
 - ES priedangos įmonė: ir toliau bus rezidentė mokesčių tikslais valstybėje narėje ir vykdys atitinkamus įsipareigojimus pagal nacionalinę teisę, be kita ko, pranešdama apie gautą mokėjimą; ji gali pateikti įrodymų apie mokėjimui pritaikytą mokestį.
 - Trečiosios šalies akcininkas (-ai): nors trečiosios šalies akcininko jurisdikcija neprivalo taikyti jokių pasekmių, ji gali apsvarstyti galimybę taikyti galiojančią sutartį su šaltinio jurisdikcija, kad būtų suteikta lengvata.

Direktyvos taikymo sritis neapima scenarijų, kai priedangos įmonės yra rezidentės už ES ribų.

Keitimasis informacija

Visos valstybės narės bet kuriuo metu turės prieigą prie informacijos apie ES priedangos įmones, dėl to nebūtina teikti prašymų pateikti informaciją. Šiuo tikslu valstybės narės keisis informacija nuo pat pirmojo etapo, kai įmonė nustatoma kaip priklausanti rizikos grupei pagal šią direktyvą. Keitimasis informacija taip pat vyks, kai valstybės narės mokesčių

administratorius atliks faktais ir aplinkybėmis grindžiamą konkrečių atvejų vertinimą ir nuspręs patvirtinti, kad tam tikra įmonė paneigė prielaidą, jog ji yra priedangos įmonė, arba kad ji turėtų būti atleista nuo įpareigojimų pagal direktyvą. Taip bus užtikrinta, kad visos valstybės narės galėtų laiku sužinoti apie naudojamą diskreciją ir kiekvieno vertinimo motyvus. Valstybės narės taip pat galės prašyti, kad įmonės rezidavimo valstybė narė atliktų mokesčių auditą, jei jos turi priežasčių įtarti, kad pagal šią direktyvą įmonė gali neturėti minimalaus veiklos pagrindo.

Siekiant užtikrinti, kad informacija būtų laiku prieinama visoms valstybėms narėms, kurioms ji gali būti aktuali, ta informacija bus keičiamasi automatiškai per centrinį registrą, pasitelkiant esamą administracinio bendradarbiavimo mokesčių srityje mechanizmą. Valstybės narės nedelsdamos ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kai administratorius gauna tokią informaciją, keisis informacija pagal visus pirmiau minėtus scenarijus. Tai reiškia – per 30 dienų nuo mokesčių deklaracijų gavimo arba per 30 dienų nuo tada, kai administratorius priima sprendimą patvirtinti, kad įmonė paneigė prielaidą arba kad ji turėtų būti atleista nuo mokesčio. Automatinis keitimasis informacija taip pat vyks per 30 dienų nuo audito, atlikto įmonėje, kuriai pagal šią direktyvą kyla rizika, pabaigos, jei tokio audito rezultatai daro poveikį informacijai, kuria jau buvo pasikeista arba kuria turėjo būti pasikeista dėl šios įmonės. Informacija, kuria turi būti keičiamasi, nustatyta šios direktyvos 13 straipsnyje. Iš principo, tokia informacija turėtų leisti visoms valstybėms narėms gauti informaciją, kurią pateikia įmonės, kurioms pagal šią direktyvą kyla rizika. Be to, kai valstybės narės administratorius įvertina prielaidos paneigimą arba atleidimą nuo direktyvoje nustatytų įpareigojimų, informacija, kuria keičiamasi, turėtų padėti kitoms valstybėms narėms suprasti tokio įvertinimo motyvus. Kitos valstybės narės visada turėtų turėti galimybę prašyti, kad kita valstybė narė atliktų bet kurios įmonės, tenkinančios patekimo į šios direktyvos taikymo sritį kriterijų, mokesčių auditą, jei jos abejoja, ar ši įmonė turi reikiamą minimalų veiklos pagrindą. Valstybė narė, į kurią kreipiamasi, per pagrįstą laikotarpį turėtų atlikti mokesčių auditą ir pasidalyti jo rezultatais su prašančiąja valstybe nare. Nustačius priedangos subjektą, informacija turėtų būti keičiamasi automatiškai pagal šios direktyvos 13 straipsnį.

Sankcijos

Siūlomame teisės akte teisė nustatyti sankcijas, taikomas už į nacionalinę teisinę tvarką perkeltoje šioje direktyvoje nustatytų duomenų teikimo įpareigojimų pažeidimą, paliekama valstybėms narėms. Sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Nustačius minimalią piniginę baudą, kaip numatyta finansų sektoriuje galiojančiose nuostatose, tarp valstybių narių turėtų būti pasiektas minimalus koordinavimo lygis. Sankcijos turėtų apimti administracinę piniginę sankciją, kuri sudarytų ne mažiau kaip 5 % įmonės apyvartos. Nustatant tokią minimalią sumą turėtų būti atsižvelgiama į konkretaus duomenis teikiančio subjekto aplinkybes.

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA**kuria nustatomos taisyklės, kuriomis siekiama užkirsti kelią piktnaudžiavimui priedangos subjektais mokesčių tikslais, ir iš dalies keičiama Direktyva 2011/16/ES**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 115 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) sąžiningo ir veiksmingo apmokestinimo vidaus rinkoje užtikrinimas ir kova su mokesčių vengimu ir slėpimu tebėra svarbūs Sąjungos politikos prioritetai. Nors pastaraisiais metais šioje srityje padaryta didelė pažanga, visų pirma priimta Tarybos direktyva 2016/1164³ dėl kovos su mokesčių vengimu ir išplėsta Tarybos direktyvos 2011/16/ES⁴ dėl administracinio bendradarbiavimo taikymo sritis, būtina imtis papildomų priemonių siekiant kovoti su konkrečiai nustatyta mokesčių vengimo ir slėpimo praktika, į kurią pagal galiojančią Sąjungos teisinę sistemą nėra visapusiškai atsižvelgiama. Visų pirma, tarptautinės subjektų grupės dažnai steigia įmones, neturinčias minimalaus veiklos pagrindo, kad sumažintų savo bendrą mokestinę prievolę, be kita ko, perkeldamos pelną iš tam tikrų didelių mokesčius taikančių valstybių narių, kuriose jos vykdo ekonominę veiklą ir kuria vertę savo verslui. Šiuo pasiūlymu papildoma pažanga, padaryta įmonių skaidrumo srityje taikant reikalavimus dėl informacijos apie tikruosius savininkus, nustatytus pagal kovos su pinigų plovimu sistemą, kuriais reaguojama į atvejus, kai įmonės sukuriamos siekiant nuslėpti tikrąją pačių įmonių arba jų valdomo ir turimo turto, pavyzdžiui, nekilnojamojo turto ar didelės vertės turto, nuosavybę;
- (2) pripažįstama, kad įmonės, neturinčios minimalaus veiklos pagrindo, gali būti įsteigtos tam tikroje valstybėje narėje siekiant pagrindinio tikslo gauti mokestinės naudos, visų pirma ardant kitos valstybės narės mokesčių bazę. Nors kai kurios valstybės narės sukūrė teisinę arba administracinę sistemą, kad apsaugotų savo mokesčių bazę nuo tokių schemų, atitinkamos taisyklės dažnai turi ribotą poveikį, nes jos taikomos tik

¹ OL C , , p. . Oficialiajame leidinyje dar nepaskelbta.

² OL C , , p. . Oficialiajame leidinyje dar nepaskelbta.

³ 2016 m. liepos 12 d. Tarybos direktyva 2016/1164, kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės (OL L 193, 2016 7 19, p. 1).

⁴ 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).

vienos valstybės narės teritorijoje ir jos veiksmingai neapima atvejų, susijusių su daugiau nei viena valstybe nare. Be to, šioje srityje taikomos nacionalinės taisyklės Sąjungoje labai skiriasi, o kai kuriose valstybėse narėse iš viso nėra taisyklių, kuriomis būtų siekiama kovoti su piktnaudžiavimu įmonėmis, kurios neturi veiklos pagrindo arba turi minimalų veiklos pagrindą, mokesčių tikslais;

- (3) siekiant sustiprinti valstybių narių atsparumą mokesčių vengimo ir slėpimo praktikai, susijusiai su įmonių, kurios nevykdo ekonominės veiklos, naudojimu, net jei jos, kaip manoma, verčiasi ekonomine veikla, ir dėl to neturi jokio arba turi tik minimalų veiklos pagrindą mokesčių tikslais, būtina nustatyti bendrą sistemą. Taip siekiama užtikrinti, kad įmonėmis, neturinčiomis minimalaus veiklos pagrindo, nebūtų naudojamos kaip mokesčių slėpimo ar vengimo priemonė. Kadangi tos įmonės gali būti įsteigtos vienoje valstybėje narėje, tačiau gali būti naudojamos siekiant sukelti kitos valstybės narės mokesčių bazės eroziją, labai svarbu susitarti dėl bendro taisyklių, kuriomis būtų nustatyta, kas turėtų būti laikoma nepakankamu veiklos pagrindu mokesčių tikslais vidaus rinkoje, ir apibrėžtos konkrečios mokestinės pasekmės, susijusios su tokiu nepakankamu veiklos pagrindu, rinkinio. Jei nustatoma, kad įmonė turi pakankamą veiklos pagrindą pagal šią direktyvą, tai neturėtų užkirsti kelio valstybėms narėms toliau taikyti kovos su mokesčių vengimu ir slėpimu taisyklių, jei jos dera su Sąjungos teise;
- (4) siekiant užtikrinti visapusišką požiūrį, taisyklės turėtų būti taikomos visoms Sąjungos įmonėms, kurios yra apmokestinamos valstybėje narėje, neatsižvelgiant į jų teisinę formą ir statusą, jei jų rezidavimo vieta mokesčių tikslais yra valstybėje narėje ir jos turi teisę gauti rezidavimo vietos mokesčių tikslais toje valstybėje narėje pažymą;
- (5) siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, galimų taisyklių proporcingumą ir veiksmingumą, pageidautina, kad jų taikymo sritis apimtų tik tas įmones, kurioms kyla rizika, kad jų minimalus veiklos pagrindas gali būti nustatytas kaip nepakankamas ir kuriomis gali būti naudojamos siekiant pagrindinio tikslo gauti mokestinės naudos. Todėl būtų svarbu nustatyti patekimo į taikymo sritį kriterijų, kuri sudarytų trys kumuliacinės orientacinės sąlygos, kad būtų galima padaryti išvadą, kurioms įmonėms kyla pakankama pirmiau minėta rizika, siekiant pagrįsti, kad joms būtų taikomi duomenų teikimo reikalavimai. Taikant pirmąją sąlygą turėtų būti įmanoma nustatyti įmones, kurios, kaip atrodo, daugiausia vykdo geografiniu požiūriu mobilią ekonominę veiklą, nes nustatyti vietą, kurioje tokia veikla faktiškai vykdoma, paprastai yra sunkiau. Dėl tokios veiklos paprastai susiformuoja reikšmingi pasyviųjų pajamų srautai. Taigi šią sąlygą atitiktų įmonės, kurių pajamas daugiausia sudaro pasyviųjų pajamų srautai. Taip pat reikėtų atsižvelgti į tai, kad subjektai, turintys asmeniniais tikslais naudojamo turto, pavyzdžiui, nekilnojamojo turto, jachtų, lėktuvų, meno kūrinių ar vien nuosavo kapitalo, gali negauti pajamų ilgesnį laikotarpį, tačiau turėdami tą turtą vis tiek gali gauti didelių mokesčių lengvatų. Kadangi išimtinai vidaus situacijos nekeltų pavojaus geram vidaus rinkos veikimui ir jas būtų geriausia spręsti vidaus lygmeniu, antroji sąlyga turėtų būti taikoma įmonėms, vykdančioms tarpvalstybinę veiklą. Dalyvavimas tarpvalstybinėje veikloje turėtų būti nustatytas atsižvelgiant į įmonės vidaus arba užsienio sandorių pobūdį ir į jos nuosavybę, turint omenyje tai, kad subjektai, kurie turto turi tik asmeniniais, ne verslo tikslais, gali ilgą laiką nedalyvauti sandoriuose. Be to, trečioji sąlyga turėtų padėti nustatyti įmones, kurios neturi arba turi nepakankamai nuosavų išteklių pagrindinei valdymo veiklai vykdyti. Šiuo atveju įmonės, neturinčios pakankamai nuosavų išteklių, yra linkusios samdyti trečiųjų šalių administravimo, valdymo, korespondencijos ir teisinės atitikties paslaugų teikėjus arba sudaryti atitinkamus susitarimus su asocijuotomis įmonėmis

dėl tokių paslaugų teikimo, kad subjektas būtų įsteigtas ir išlaikomas teisiniais ir mokesčių tikslais. Vien tik tam tikrų papildomų paslaugų, kaip antai vien buhalterinės apskaitos paslaugų, užsakymo, pagrindinę veiklą vykdant pačiai įmonei, nepakaktų, kad įmonė tenkintų šią sąlygą. Nors tokie paslaugų teikėjai galėtų būti reguliuojami kitais, su mokesčiais nesusijusiais tikslais, jų prievolės tokiais kitais tikslais ne visada gali sumažinti riziką, kad jie sudarys sąlygas įsteigti ir išlaikyti įmones, kuriomis piktnaudžiaujama mokesčių vengimo ir slėpimo tikslais;

- (6) į numatomų taisyklių taikymo sritį būtų teisinga neįtraukti įmonių, kurių veikla yra pakankamai skaidri ir todėl nekyla rizikos, kad jos neturės pakankamo veiklos pagrindo mokesčių tikslais. Į šios direktyvos taikymo sritį taip pat neturėtų būti įtrauktos įmonės, kurių perleidžiamaisiais vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje ar daugiašalėje prekybos sistemoje, taip pat tam tikros finansų įmonės, kurių veikla Sąjungoje tiesiogiai ar netiesiogiai griežtai reguliuojama ir kurioms taikomi griežtesni skaidrumo reikalavimai ir priežiūra. Tikslu gauti mokestinės naudos taip pat tikriausiai nesieks išimtinai kontroliuojančiosios įmonės, kurios yra toje pačioje jurisdikcijoje, kaip ir veiklą vykdanti patronuojamoji įmonė ir jų tikrasis (-ieji) savininkas (-ai). Tai pasakytina ir apie subkontroliuojančiąsias įmones, kurios yra toje pačioje jurisdikcijoje, kaip ir jų akcininkas arba pagrindinė patronuojančioji įmonė. Todėl jos taip pat neturėtų būti įtrauktos į taikymo sritį. Įmonės, kurios savo veiklai vykdyti įdarbina pakankamą skaičių asmenų (visą darbo laiką ir išimtinai), taip pat neturėtų būti laikomomis neturinčiomis minimalaus veiklos pagrindo. Nors pagrįstai manoma, kad jos neatitiktų patekimo į taikymo sritį kriterijaus, teisinio tikrumo tikslais turėtų būti aiškiai nustatyta, kad jos neįtraukiamos;
- (7) siekiant atskirti įmones, kurioms kyla rizika būti pripažintomis neturinčiomis veiklos pagrindo mokesčių tikslais, ir užtikrinti, kad taisyklės būtų taikomos tik toms įmonėms, kurios neturi veiklos pagrindo mokesčių tikslais, įmonės turėtų pateikti informaciją apie savo išteklius valstybėje narėje, kurioje jos yra rezidentės mokesčių tikslais. Tokia informacija būtina siekiant patikrinti, ar įmonė turi išteklių ir faktiškai vykdo ekonominę veiklą rezidavimo vietos mokesčių tikslais valstybėje narėje ir ar yra pakankamas ryšys tarp įmonės pajamų ar turto ir tos valstybės narės;
- (8) siekiant palengvinti šios direktyvos įgyvendinimą, įmonės, kurioms kyla rizika būti pripažintomis neturinčiomis veiklos pagrindo ir būti naudojamomis siekiant pagrindinio tikslo gauti mokestinės naudos, savo metinėje mokesčių deklaracijoje turėtų deklaruoti, kad jos turi minimalius išteklius, pavyzdžiui, darbuotojus ir patalpas rezidavimo vietos mokesčių tikslais valstybėje narėje, ir tokiu atveju pateikti patvirtinamuosius dokumentus. Nors pripažįstama, kad skirtingų rūšių veiklai gali prireikti skirtingų lygių ar rūšių išteklių, bendro minimalaus išteklių lygio būtų tikimasi bet kokiomis aplinkybėmis. Šiuo vertinimu turėtų būti siekiama tik nustatyti įmonių veiklos pagrindą mokesčių tikslais ir neturėtų būti keliamas klausimas dėl patikos ar bendrovių paslaugų teikėjų, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2015/849⁵, vaidmens nustatant pinigų plovimą, pirminius nusikaltimus ir teroristų finansavimą. Priešingai, minimalaus išteklių lygio nebuvimas gali būti laikomas veiklos pagrindo nebuvimo požymiu, kai įmonei jau kyla rizika, kad ji bus pripažinta neturinčia veiklos pagrindo mokesčių tikslais. Siekiant užtikrinti

⁵ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

suderinamumą su atitinkamais tarptautiniais standartais, bendras minimalus lygis turėtų būti grindžiamas galiojančiais Sąjungos ir tarptautiniais esminės ekonominės veiklos standartais, taikomais taikant lengvatinius mokesčių režimus arba netaikant pelno mokesčio⁶, kaip nustatyta Žalingos mokesčių praktikos forume. Būtina numatyti, kad kartu su mokesčių deklaracija būtų pateikti patvirtinamieji dokumentai, pagrindžiantys įmonės pareiškimą, kad ji turi minimalius išteklius. Tai taip pat būtina siekiant suteikti galimybę administratoriui susidaryti nuomonę, pagrįstą įmonės faktais ir aplinkybėmis, ir nuspręsti, ar pradėti audito procedūrą;

- (9) siekiant užtikrinti mokestinį tikrumą, būtina nustatyti bendras taisykles dėl įmonių pareiškimų turinio. Turėtų būti daroma prielaida, kad įmonės, kurios atitinka patekimo į taikymo sritį kriterijų ir kurioms dėl to taikomi duomenų teikimo reikalavimai, neturi pakankamo veiklos pagrindo mokesčių tikslais, jei jos taip pat pareiškia neturinčios vieno ar daugiau elementų, kurie bendrai sudaro minimalų veiklos pagrindą, arba nepateikia reikiamų patvirtinamųjų dokumentų. Įmonės, pareiškiančios, kad turi visus minimalaus veiklos pagrindo elementus, ir pateikiančios reikiamus patvirtinamuosius dokumentus, turėtų būti laikomos turinčiomis minimalų veiklos pagrindą mokesčių tikslais ir joms neturėtų būti nustatyta jokių papildomų įpareigojimų ir pasekmių pagal šią direktyvą. Tačiau tai neturėtų daryti poveikio jokiai taikytinai teisei ir administratoriaus teisei atlikti auditą, be kita ko, remiantis patvirtinamaisiais dokumentais, ir galbūt padaryti kitokią išvadą;
- (10) pripažįstama, kad tai, ar įmonė iš tikrųjų vykdo ekonominę veiklą mokesčių tikslais, ar daugiausia yra naudojama mokesčių vengimo ar slėpimo tikslais, galiausiai priklauso nuo faktų ir aplinkybių. Tuo požiūriu kiekvienu konkrečiu atveju turėtų būti įvertinama kiekviena konkreti įmonė. Todėl įmonės, kurios laikomos neturinčiomis minimalaus veiklos pagrindo mokesčių tikslais, turėtų turėti teisę įrodyti priešingai, įskaitant įrodymą, kad jos iš esmės nėra naudojamos mokesčių tikslais, ir paneigti tokią prielaidą. Įvykdžiusios savo duomenų teikimo prievolės pagal šią direktyvą, jos turėtų pateikti papildomą informaciją valstybės narės, kurioje jos reziduoja mokesčių tikslais, administratoriui. Nors jos gali pateikti bet kokią papildomą informaciją, kuri, jų nuomone, yra tinkama, būtina nustatyti bendrus reikalavimus dėl to, kas gali būti laikoma tinkamais papildomais įrodymais, kurių turėtų būti reikalaujama visais atvejais. Tais atvejais, kai valstybė narė, remdamasi tokiais papildomais įrodymais, mano, kad įmonė patenkinamai paneigė prielaidą dėl veiklos pagrindo nebuvimo, ji turėtų turėti galimybę priimti sprendimą patvirtinti, kad įmonė turi minimalų veiklos pagrindą mokesčių tikslais pagal šią direktyvą. Toks sprendimas gali galioti tol, kol nepasikeičia įmonės faktinės ir teisinės aplinkybės ir ne ilgiau kaip šešerius metus nuo sprendimo priėmimo. Tai leis apriboti išteklius, skiriamus nagrinėti atvejams, kurie, kaip įrodyta, nėra susiję su priedangos įmonėmis pagal šią direktyvą;
- (11) kadangi šios direktyvos tikslas – užkirsti kelią mokesčių vengimui ir slėpimui, kurie gali klestėti dėl įmonių, neturinčių minimalaus veiklos pagrindo, veiksmų, taip pat siekiant užtikrinti mokestinį tikrumą bei pagerinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, labai svarbu numatyti galimybę taikyti išimtis įmonėms, kurios atitinka patekimo į taikymo sritį kriterijų, bet kurių pasitelkimas nedaro faktinio naudingo poveikio bendrai įmonės grupės ar tikrojo (-ų) savininko (-ų) mokesčių mokėtojo padėčiai.

⁶ Tarybos generalinis sekretoriatas, 9637/18 FISC 241 ECOFIN 555, Elgesio kodeksas (verslo apmokestinimas), Trečiojo kriterijaus aiškinimo gairės; EBPO / G 20 mokesčių bazės erozijos ir pelno perkėlimo projektas, Veiksmingesnė kova su žalinga mokesčių praktika atsižvelgiant į skaidrumą ir veiklos pagrindą, 5 veiksmas. Baigiamoji ataskaita.

Todėl tokios įmonės turėtų turėti teisę prašyti valstybės narės, kurioje jos reziduoja mokesčių tikslais, administratoriaus priimti sprendimą, kuriuo jos būtų visiškai ir iš anksto atleistos nuo siūlomų taisyklių laikymosi. Tokia išimtis taip pat turėtų būti taikoma ribotą laiką, kad administratorius galėtų reguliariai tikrinti, ar tebegalioja faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas sprendimas taikyti išimtį. Tuo pat metu, jei toks sprendimas būtų pratęstas, būtų galima apriboti išteklius, skiriamus nagrinėti atvejams, kuriems direktyva neturėtų būti taikoma;

- (12) siekiant užtikrinti mokestinį tikrumą ir sąžiningą apmokestinimą vidaus rinkoje, būtų tikslinga aiškiai nustatyti taisykles, pagal kurias būtų nurodyta, kaip mokesčių tikslais traktuojamos pajamos, gaunamos iš įmonių, kurios, kaip nustatyta, neturi minimalaus veiklos pagrindo mokesčių tikslais ir nepateikė priešingų įrodymų arba įrodymų, kad jomis nesinaudojama siekiant gauti mokestinės naudos. Tokios pajamos turėtų būti apmokestinamos toje valstybėje narėje, kurioje įmonės akcininkas (-ai) reziduoja mokesčių tikslais, tarsi jos būtų mokamos tiesiogiai tokiam (-iems) akcininkui (-ams). Siekiant išvengti dvigubo apmokestinimo rizikos, turėtų būti atsižvelgta į įmonės rezidavimo valstybėje narėje už tokias pajamas sumokėtą mokestį, jei toks yra, ir jis turėtų būti išskaičiuojamas iš įmonės akcininko (-ų) valstybėje narėje mokėtino mokesčio. Jeigu įmonės akcininkai nereziduoja valstybėje narėje mokesčių tikslais, tokios pajamos turėtų būti apmokestinamos mokėtojo rezidavimo vietos mokesčių tikslais jurisdikcijoje, tarsi jos būtų sumokėtos tiesiogiai įmonės akcininkui (-ams). Tais atvejais, kai pajamų srautų nėra, turėtų būti taikomos lygiavertės taisyklės. Visų pirma taip galėtų būti tuo atveju, kai nekilnojamas ar kitas labai didelės vertės turtas turimas vien tik asmeniniais tikslais arba kai turimas grynas nuosavas kapitalas. Atsižvelgiant į tai, kad kyla rizika, jog viena po kitos bus įsteigtos kelios įmonės, neturinčios minimalaus veiklos pagrindo, taip pat labai svarbu atmesti galimybę laikyti, kad pajamos yra apmokestinamos akcininko, kuris pats yra įmonė, neturinti minimalaus veiklos pagrindo, jurisdikcijoje. Šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis valstybės narės ir trečiosios šalies apmokestinimo teisių paskirstymui pagal susitarimus ir konvencijas, kuriais nustatomas dvigubo pajamų ir, kai taikoma, kapitalo apmokestinimo panaikinimas;
- (13) siekiant užtikrinti siūlomos sistemos veiksmingumą, būtina nustatyti atitinkamas mokestines pasekmes įmonėms, kurios neturi minimalaus veiklos pagrindo mokesčių tikslais. Įmonėms, kurios atitinka patekimo į taikymo sritį kriterijų ir, kaip manoma, neturi veiklos pagrindo mokesčių tikslais, nors, be to, nepateikė priešingų įrodymų arba įrodymų, kad jos nesiekia tikslo gauti mokestinės naudos, neturėtų būti leidžiama naudotis susitarimų ir konvencijų, kuriais nustatomas dvigubo pajamų ir, kai taikoma, kapitalo apmokestinimo panaikinimas ir kurių šalis yra jų rezidavimo vietos mokesčių tikslais valstybė narė, nuostatomis ir bet kokiais kitais panašaus tikslo ar poveikio susitarimais, įskaitant tarptautinių investicijų skatinimo ir apsaugos susitarimų nuostatas. Tokioms įmonėms neturėtų būti leidžiama naudotis Tarybos direktyvoje 2011/96/ES⁷ ir Tarybos direktyvoje 2003/49/EB⁸ nustatytais lengvatomis. Tuo tikslu toms įmonėms neturėtų būti suteikiama teisė gauti rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažymą, jeigu ji reikalinga toms lengvatoms gauti. Todėl valstybė narė, kurioje įmonė yra rezidentė mokesčių tikslais, turėtų atsisakyti išduoti rezidavimo vietos mokesčių

⁷ 2011 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva 2011/96/ES dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms (OL L 345, 2011 12 29, p. 8).

⁸ 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyva 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių (OL L 157, 2003 6 26, p. 49).

tikslais pažymą. Ta valstybė narė taip pat turėtų turėti galimybę išduoti tokią pažymą su įspėjimu, nurodydama, kad įmonė neturėtų jos naudoti pirmiau minėtoms mokesčių lengvatoms gauti. Atsisakymas išduoti rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažymą arba specialios rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažymos išdavimas neturėtų reikšti, kad netaikomos įmonės rezidavimo valstybės narės nacionalinės taisyklės, susijusios su rezidavimo vieta mokesčių tikslais ir su ja susijusiomis atitinkamomis prievolėmis. Tai veikia paskatintų pranešti kitoms valstybėms narėms ir trečiosioms šalims, kad su šia įmone susijusiems sandoriams neturėtų būti taikomas joks atleidimas ar grąžinimas pagal jokią sutartį su įmonės rezidavimo valstybe nare ar Sąjungos direktyvas, jei taikoma;

- (14) atsižvelgiant į tai, kad įmonės, neturinčios minimalaus veiklos pagrindo, gali būti naudojamos mokestinei naudai gauti pakenkiant valstybei narei, kuri nėra jų rezidavimo vieta mokesčių tikslais, atitinkama informacija turėtų būti dalijamasi su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis. Siekiant užtikrinti, kad visos suinteresuotosios valstybės narės turėtų galimybę laiku susipažinti su tokia informacija, informacija turėtų būti keičiamasi automatiškai per Sąjungos sukurtą bendrąjį ryšių tinklą (toliau – CCN). Tai reiškia, kad informacija turėtų būti įrašoma į saugų centrinį administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje registrą, prieinamą visoms valstybėms narėms. Valstybės narės turėtų privalėti įgyvendinti tam tikras praktines nuostatas, įskaitant priemones, kuriomis būtų nustatyta standartinė forma ir taip būtų standartizuotas visos reikiamos informacijos teikimas. Tai taip pat reiškia, kad turėtų būti nustatyti su numatytais informacijos mainais susiję kalbiniai reikalavimai ir atitinkamai atnaujintas CCN. Po privalomų automatinio informacijos mainų pagal šią direktyvą etapo valstybė narė prirėikus turėtų turėti galimybę remtis Tarybos direktyvos 2011/16/ES 5 straipsniu, kiek tai susiję su keitimusi informacija gavus prašymą, kad gautų papildomos informacijos apie duomenis teikiančias įmones iš valstybės narės, kuriai tokios įmonės privalo pateikti šią informaciją. Atsižvelgiant į tai, kad kuo anksčiau gaunami atsakymai į prašymus pateikti informaciją, tuo jie veiksmingesni, tikslinga užtikrinti, kad atsakymai į prašymus pateikti informaciją būtų pateikiami greitai;
- (15) todėl Direktyva 2011/16/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista;
- (16) siekiant padidinti veiksmingumą, valstybės narės turėtų nustatyti sankcijas už nacionalinių taisyklių, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, pažeidimą. Tokios sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Siekiant užtikrinti mokestinį tikrumą ir minimalų koordinavimo lygį visose valstybėse narėse, būtina nustatyti minimalią piniginę baudą, be kita ko, atsižvelgiant į kiekvienos konkrečios įmonės padėtį. Numatomos taisyklės grindžiamos pačių įmonių atliekamu vertinimu, ar jos atitinka patekimo į taikymo sritį kriterijus. Siekiant, kad nuostatos būtų veiksmingos ir skatintų tinkamai laikytis taisyklių visoje Sąjungoje, taip pat atsižvelgiant į tai, kad vienoje valstybėje narėje įsteigta priedangos įmonė gali būti naudojama kitos valstybės narės mokesčių bazei ardyti, svarbu, kad bet kuri valstybė narė turėtų teisę prašyti kitos valstybės narės atlikti įmonių, kurioms kyla rizika neatitikti šioje direktyvoje apibrėžtų minimalaus veiklos pagrindo reikalavimų, mokesčių auditą. Todėl, siekiant padidinti veiksmingumą, labai svarbu, kad valstybė narė, į kurią kreipiamasi, būtų įpareigota atlikti tokį auditą ir dalytis informacija apie jo rezultatus, net jei priedangos subjektas nenustatomas;
- (17) kadangi tinkamas siūlomų taisyklių įgyvendinimas ir vykdymo užtikrinimas kiekvienoje valstybėje narėje yra labai svarbus kitų valstybių narių mokesčių bazės apsaugai, tokį įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą turėtų stebėti Komisija. Todėl

valstybės narės turėtų reguliariai teikti Komisijai konkrečią informaciją, įskaitant statistinius duomenis, apie nacionalinių priemonių, priimtų pagal šią direktyvą, įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą jų teritorijoje;

- (18) siekdama įvertinti siūlomų naujų taisyklių veiksmingumą, Komisija turėtų parengti vertinimą remdamasi valstybių narių pateikta informacija ir kitais turimais duomenimis. Komisijos ataskaita turėtų būti paskelbta;
- (19) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos ir Direktyvos 2011/16/ES, visų pirma nuostatų dėl automatinių informacijos mainų tarp mokesčių administratorių, įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai patvirtinti standartinę formą su ribotu skaičiumi komponentų, įskaitant lingvistines nuostatas, būtinas praktines nuostatas dėl centrinio administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje registro. Šiais Direktyvoje 2011/16/ES numatytais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011⁹;
- (20) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1725¹⁰ 42 straipsnį buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu;
- (21) bet koks asmens duomenų tvarkymas pagal Direktyvą 2011/16/ES turėtų atitikti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/679¹¹ ir Reglamentą (ES) 2018/1725. Direktyvoje 2011/16/ES duomenų tvarkymas numatytas vien siekiant tarnauti bendram viešajam interesui, visų pirma apmokestinimo klausimais ir kovos su mokesčiniu sukčiavimu, mokesčių vengimu ir mokesčių slėpimu, mokesčių pajamų užtikrinimo ir teisingo apmokestinimo skatinimo tikslais, o tai stiprina socialinės, politinės ir ekonominės įtraukties valstybėse narėse galimybes;
- (22) kadangi šios direktyvos tikslo valstybės narės negali deramai pasiekti ir jo geriau būtų siekti Sąjungos lygmeniu, nes tokios įmonės paprastai steigiamos vienoje valstybėje narėje, bet naudojamos taip, kad daromas poveikis vienos ar daugiau kitų valstybių narių mokesčių basei, Sąjunga gali priimti priemones, vadovaudamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatytu subsidarumo principu. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

⁹ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

¹⁰ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

¹¹ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis **Dalykas**

Šioje direktyvoje nustatomi valstybių narių įmonių minimalaus veiklos pagrindo rodikliai ir tų įmonių, kurios neatitinka rodiklių, apmokestinimo taisyklės.

2 straipsnis **Taikymo sritis**

Ši direktyva taikoma visoms įmonėms, kurios laikomos rezidentėmis mokesčių tikslais ir turi teisę gauti rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažymą valstybėje narėje.

Ši direktyva nedaro poveikio kitiems Sąjungos teisės aktams.

3 straipsnis **Apibrėžtys**

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- (1) įmonė – ekonominę veiklą vykdančias bet kokios teisinės formos subjektas, kuris yra valstybės narės rezidentas mokesčių tikslais;
- (2) mokestiniai metai – mokestiniai metai, kalendoriniai metai arba kitas tinkamas laikotarpis mokesčių tikslais;
- (3) pajamos – grynosios apyvartos, kitų veiklos pajamų, pajamų iš dalyvavimo kitų įmonių kapitale, įskaitant iš asocijuotųjų įmonių gautus dividendus, pajamų iš kitų investicijų ir paskolų, sudarančių ilgalaikio turto dalį, kitų gautinų palūkanų ir panašių pajamų, išvardytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES¹² V ir VI prieduose, suma;
- (4) įmonės rezidavimo valstybė narė – valstybė narė, kurioje įmonė yra rezidentė mokesčių tikslais;
- (5) tikrasis savininkas – tikrasis savininkas, apibrėžtas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 3 straipsnio 6 punkte;
- (6) įmonės akcininkai – fiziniai arba juridiniai asmenys, tiesiogiai turintys įmonės akcijų, kapitalo dalių, akcijų paketų, dalyvavimo kapitale teisių, narystės teisių, teisių į išmokas arba bet kokių lygiaverčių teisių, o netiesiogiai valdomo akcijų paketo atveju – fiziniai arba juridiniai asmenys, turintys dalį įmonėje per vieną įmonę arba įmonių grandinę, iš kurių nė viena neatitinka šios direktyvos 7 straipsnio 1 dalyje nustatytų minimalaus veiklos pagrindo rodiklių.

¹² 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

4 straipsnis
Atitinkamos pajamos

II ir III skyriuose atitinkamos pajamos – pajamos, priskiriamos kuriai nors iš šių kategorijų:

- a) palūkanos arba bet kokios kitos pajamos, gautos iš finansinio turto, įskaitant kriptoturtą, kaip apibrėžta pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl kriptoturto rinkų, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2019/1937¹³, 3 straipsnio 1 dalies 2 punkte;
- b) autoriniai atlyginimai ar bet kokios kitos pajamos iš intelektualios ar nematerialiosios nuosavybės ar prekybos leidimų;
- c) dividendai ir pajamos perleidus akcijas;
- d) pajamos iš finansinės nuomos;
- e) pajamos iš nekilnojamojo turto;
- f) pajamos iš kilnojamojo turto, išskyrus grynuosius pinigus, akcijas ar vertybinius popierius, laikomo asmeniniais tikslais, kurio balansinė vertė yra didesnė kaip vienas milijonas eurų;
- g) pajamos iš draudimo, bankinės ir kitos finansinės veiklos;
- h) pajamos iš paslaugų, kurias įmonė užsakė iš kitų asocijuotųjų įmonių.

5 straipsnis
Asocijuotoji įmonė

1. 4 ir 7 straipsniuose asocijuotoji įmonė – asmuo, su kitu asmeniu susijęs bet kuriuo iš šių būdų:
 - a) asmuo dalyvauja valdant kitą asmenį, t. y. tam kitam asmeniui gali daryti reikšmingą įtaką;
 - b) asmuo dalyvauja kontroliuojant kitą asmenį, t. y. turi daugiau kaip 25 % balsavimo teisių;
 - c) asmuo valdo dalį kito asmens kapitalo, t. y. turi nuosavybės teisę, pagal kurią tiesiogiai ar netiesiogiai valdo daugiau kaip 25 % kapitalo;
 - d) asmuo turi teisę į 25 % ar daugiau kito asmens pelno.
2. Jei daugiau nei vienas asmuo dalyvauja, kaip nurodyta 1 dalyje, valdant ar kontroliuojant tą patį asmenį, arba valdo dalį jo kapitalo, arba turi teisę į jo pelną visi atitinkami asmenys laikomi asocijuotosiomis įmonėmis.
Jei tie patys asmenys dalyvauja, kaip nurodyta 1 dalyje, valdant ar kontroliuojant daugiau kaip vieną asmenį, arba valdo dalį daugiau kaip vieno asmens kapitalo, arba turi teisę daugiau kaip į vieno asmens pelną, visi atitinkami asmenys laikomi asocijuotosiomis įmonėmis.
3. 1 ir 2 dalyse asmuo – tiek juridinis, tiek fizinis asmuo. Laikoma, kad asmuo, kuris kartu su kitu asmeniu imasi veiksmų tam tikro subjekto balsavimo teisių arba nuosavybės teise priklausančio kapitalo atžvilgiu, dalyvauja valdant visas to subjekto

¹³ COM(2020) 593 *final*.

balsavimo teises ar nuosavybės teise priklausantį kapitalą, kuriuos turi tas kitas asmuo.

4. Netiesioginio dalyvavimo atvejais tai, ar laikomasi 1 dalies c punkte nustatytų kriterijų, nustatoma dauginant turimas pavaldžių įmonių dalis. Jei asmuo turi daugiau kaip 50 % balsavimo teisių, laikoma, kad jis turi 100 % balsavimo teisių.

Asmuo, jo sutuoktinis ir jo tiesiosios aukštesnės arba žemesnės giminių linijos giminaičiai laikomi vienu asmeniu.

II SKYRIUS

ĮMONIŲ, KURIOS NEATITINKA MINIMALAUS VEIKLOS PAGRINDO MOKESČIŲ TIKSLAIS RODIKLIŲ, NUSTATYMAS

6 straipsnis

Duomenis teikiančios įmonės

1. Valstybės narės reikalauja, kad įmonės, atitinkančios šiuos kriterijus, pagal 7 straipsnį teiktų duomenis valstybių narių kompetentingoms institucijoms:

- a) įmonės atitinkamos pajamos sudaro daugiau kaip 75 % įmonės pajamų, gautų per praėjusius dvejus mokestinius metus;
- b) įmonė vykdo tarpvalstybinę veiklą dėl vienos iš šių priežasčių:
 - i) daugiau kaip 60 % įmonės turto, kuriam taikomi 4 straipsnio e ir f punktai, balansinės vertės per pastaruosius dvejus mokestinius metus buvo ne įmonės rezidavimo valstybėje narėje;
 - ii) bent 60 % atitinkamų įmonės pajamų gaunama arba išmokama vykdant tarpvalstybinius sandorius;
- c) per praėjusius dvejus mokestinius metus įmonė naudojos užsakomosiomis kasdienės veiklos administravimo ir sprendimų dėl svarbių funkcijų priėmimo paslaugomis.

Įmonė, kuri turi turto, iš kurio galima gauti pajamų, patenkančių į 4 straipsnio e ir f punktų taikymo sritį, taip pat laikoma atitinkančia pirmos pastraipos a punkte nustatytą kriterijų, neatsižvelgiant į tai, ar įmonės pajamos iš šio turto buvo sukauptos per pastaruosius dvejus mokestinius metus, jeigu šio turto balansinė vertė sudaro daugiau kaip 75 % visos įmonės turto balansinės vertės.

Įmonė, kuri turi turto, iš kurio galima gauti pajamų, patenkančių į 4 straipsnio c punkto taikymo sritį, taip pat laikoma atitinkančia pirmos pastraipos a punkte nustatytą kriterijų, neatsižvelgiant į tai, ar per pastaruosius dvejus mokestinius metus įmonė sukauptė pajamų iš šio turto, jeigu šio turto balansinė vertė sudaro daugiau kaip 75 % visos įmonės turto balansinės vertės.

2. Nukrypdamos nuo 1 dalies, valstybės narės užtikrina, kad 7 straipsnyje nustatyti reikalavimai nebūtų taikomi įmonėms, priklausančioms kuriai nors iš šių kategorijų:

- a) įmonėms, kurių perleidžiamieji vertybiniai popieriai įtraukti į prekybos sąrašą arba jais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje arba daugiašalėje prekybos

sistemoje, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/65/ES¹⁴;

- b) reguliuojamoms finansų įmonėms;
- c) įmonėms, kurių pagrindinė veikla yra toje pačioje valstybėje narėje veikiančių įmonių akcijų turėjimas, o jų tikrieji savininkai taip pat yra tos pačios valstybės narės rezidentai mokesčių tikslais;
- d) įmonėms, vykdančių kontroliuojančiąją veiklą mokesčių tikslais, kurios yra rezidentės toje pačioje valstybėje narėje, kaip ir įmonės akcininkas (-ai) arba pagrindinė patronuojančioji įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/16/ES III priedo I skirsnio 7 punkte;
- e) įmonėms, kuriose etato ekvivalentu dirba bent penki darbuotojai arba darbuotojai, išskirtinai užsiimantys veikla, iš kurios gaunamos atitinkamos pajamos;

pirmos pastraipos b punktas taikomas šioms reguliuojamoms finansų įmonėms:

- a) kredito įstaigai, apibrėžtai Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013¹⁵ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
- b) investicinei įmonei, apibrėžtai Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/65/ES¹⁶ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
- c) alternatyvaus investavimo fondų valdytojui (AIFV), apibrėžtam Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies b punkte, įskaitant EuVECA valdytoją pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 345/2013¹⁷, EuSEF valdytoją pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 346/2013¹⁸ ir ELTIF valdytoją pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2015/760¹⁹;
- d) kolektyvinio investavimo į perleidžiamuosius vertybinius popierius subjekto (KIPVPS) valdymo įmonei, apibrėžtai Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB²⁰ 2 straipsnio 1 dalies b punkte;
- e) draudimo įmonei, apibrėžtai Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB²¹ 13 straipsnio 1 punkte;

¹⁴ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349–496).

¹⁵ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 6).

¹⁶ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

¹⁷ 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 345/2013 dėl Europos rizikos kapitalo fondų (OL L 115, 2013 4 25, p. 1).

¹⁸ 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 346/2013 dėl Europos socialinio verslumo fondų (OL L 115, 2013 4 25, p. 18).

¹⁹ 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/760 dėl Europos ilgalaikių investicijų fondų (OL L 123, 2015 5 19, p. 98).

²⁰ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

- f) perdraudimo įmonei, apibrėžtai Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 4 punkte;
- g) profesinių pensijų įstaigai, apibrėžtai Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2016/2341²² 1 straipsnio 6 punkte;
- h) pensijų įstaigoms, valdančioms pensijų sistemas, kurios laikomos socialinės apsaugos sistemomis, kurioms taikomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004²³ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 987/2009²⁴, taip pat bet kuriam juridiniam asmeniui, įsteigtam investavimo į tokias sistemas tikslu;
- i) alternatyvaus investavimo fondui (AIF), valdomam AIFV, apibrėžtų Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies b punkte, arba AIF, kurio priežiūra vykdoma pagal taikomą nacionalinę teisę;
- j) KIPVPS, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/65/EB 1 straipsnio 2 punkte;
- k) pagrindinei sandorio šaliai, apibrėžtai Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012²⁵ 2 straipsnio 1 punkte;
- l) centriniam vertybinių popierių depozitoriumui, apibrėžtam Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 909/2014²⁶ 2 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
- m) draudimo ar perdraudimo specialiosios paskirties įmonei, gavusiai leidimą pagal Direktyvos 2009/138/EB 211 straipsnį;
- n) specialiosios paskirties pakeitimo vertybiniais popieriais subjektui, apibrėžtam Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/2402²⁷ 2 straipsnio 2 punkte;
- o) draudimo kontroliuojančiajai bendrovei, apibrėžtai Direktyvos 2009/138/EB 212 straipsnio 1 dalies f punkte, arba mišrios veiklos draudimo kontroliuojančiajai bendrovei, apibrėžtai Direktyvos 2009/138/EB 212 straipsnio 1 dalies h punkte, priklausančiai draudimo grupei, kuriai taikoma

²¹ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

²² 2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/2341 dėl profesinių pensijų įstaigų (PPI) veiklos ir priežiūros (OL L 354, 2016 12 23, p. 37).

²³ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004 4 30, p. 1).

²⁴ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką (OL L 284, 2009 10 30, p. 1).

²⁵ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

²⁶ 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 909/2014 dėl atsiskaitymo už vertybinius popierius gerinimo Europos Sąjungoje ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB ir 2014/65/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 236/2012 (OL L 257, 2014 8 28, p. 1).

²⁷ 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 2017/2402, kuriuo nustatoma bendroji pakeitimo vertybiniais popieriais sistema ir sukuriama specialioji paprasto, skaidraus ir standartizuoto pakeitimo vertybiniais popieriais sistema, ir iš dalies keičiamos direktyvos 2009/65/EB, 2009/138/EB ir 2011/61/ES bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 347, 2017 12 28, p. 35).

grupės lygmens priežiūra pagal tos direktyvos 213 straipsnį ir kuriai netaikoma grupės priežiūros išimtis pagal Direktyvos 2009/138/EB 214 straipsnio 2 dalį;

- p) mokėjimo įstaigai, apibrėžtai Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366²⁸ 1 straipsnio 1 dalies d punkte;
- q) elektroninių pinigų įstaigai, apibrėžtai Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/110/EB²⁹ 2 straipsnio 1 punkte;
- r) sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjui, apibrėžtam Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2020/1503³⁰ 2 straipsnio 1 dalies e punkte;
- s) kriptoturto paslaugų teikėjui, apibrėžtam [pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl kriptoturto rinkų, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2019/1937³¹] 3 straipsnio 1 dalies 8 punkte, kai jis teikia vieną ar daugiau kriptoturto paslaugų, apibrėžtų [pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl kriptoturto rinkų, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2019/1937] 3 straipsnio 1 dalies 9 punkte.

7 straipsnis

Minimalaus veiklos pagrindo mokesčių tikslais rodikliai

1. Valstybės narės reikalauja, kad įmonės, atitinkančios 6 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, savo metinėje mokesčių deklaracijoje už kiekvienus mokestinius metus deklaruotų, ar jos atitinka šiuos minimalaus veiklos pagrindo rodiklius:
 - a) įmonė turi savo patalpas valstybėje narėje arba patalpas, skirtas išimtinai naudoti šiai įmonei;
 - b) įmonė Sąjungoje turi ir naudojasi bent viena banko sąskaita;
 - c) vieną iš šių rodiklių:
 - i) vienas ar daugiau įmonės direktorių:
 - (1) yra rezidentai mokesčių tikslais įmonės rezidavimo valstybėje narėje arba ne didesniu atstumu nuo tos valstybės narės nei suderinama su tinkamu jų pareigų vykdymu;
 - (2) yra kvalifikuoti ir įgalioti priimti sprendimus, susijusius su veikla, iš kurios įmonė gauna atitinkamas pajamas, arba susijusius su įmonės turtu;
 - (3) nuolat aktyviai ir savarankiškai naudojasi 2 punkte nurodytais įgaliojimais;

²⁸ 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL L 337, 2015 12 23, p. 35).

²⁹ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL L 267, 2009 10 10, p. 7).

³⁰ 2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/1503 dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų verslui teikėjų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1129 ir Direktyva (ES) 2019/1937 (OL L 347, 2020 10 20, p. 1).

³¹ COM(2020) 593 *final*.

- (4) nėra įmonės, kuri nėra asocijuotoji įmonė, darbuotojai ir neatlieka kitų įmonių, kurios nėra asocijuotosios įmonės, direktoriaus ar lygiavertės funkcijos;
 - ii) dauguma įmonės etato ekvivalento darbuotojų yra rezidentai mokesčių tikslais įmonės rezidavimo valstybėje narėje arba ne didesniu atstumu nuo tos valstybės narės, nei suderinama su tinkamu jų pareigų vykdymu, ir tokie darbuotojai yra kvalifikuoti vykdyti veiklą, iš kurios įmonė gauna atitinkamų pajamų.
2. 1 dalyje nurodytos įmonės prie savo mokesčių deklaracijos prideda patvirtinamuosius dokumentus. Patvirtinamuosiuose dokumentuose pateikiama ši informacija:
- a) patalpų adresas ir rūšis;
 - b) bendrųjų pajamų suma ir jų rūšis;
 - c) verslo išlaidų suma ir jų rūšis;
 - d) verslo veiklos, vykdomos atitinkamoms pajamoms gauti, rūšis;
 - e) direktorių skaičius, jų kvalifikacija, įgaliojimai ir rezidavimo vieta mokesčių tikslais arba etato ekvivalento darbuotojų, vykdančių veiklą, iš kurios gaunamos atitinkamos pajamos, skaičius, jų kvalifikacija ir rezidavimo vieta mokesčių tikslais;
 - f) užsakomosios verslo veiklos paslaugos;
 - g) banko sąskaitos numeris, visi įgaliojimai, suteikti prieigai prie banko sąskaitos ir mokėjimo nurodymams naudoti arba duoti, taip pat sąskaitos naudojimo įrodymai.

8 straipsnis

Prielaida dėl minimalaus veiklos pagrindo mokesčių tikslais

1. Daroma prielaida, kad įmonė, kuri pareiškia atitinkanti visus 7 straipsnio 1 dalyje nustatytus minimalaus veiklos pagrindo rodiklius ir pagal 7 straipsnio 2 dalį pateikia pakankamus patvirtinamuosius dokumentus, mokestiniais metais turi minimalų veiklos pagrindą.
2. Daroma prielaida, kad įmonė, kuri pareiškia neatitinkanti vieno ar daugiau 7 straipsnio 1 dalyje nustatytų rodiklių arba nepateikia pakankamų patvirtinamųjų dokumentų pagal 7 straipsnio 2 dalį, mokestiniais metais neturi minimalaus veiklos pagrindo.

9 straipsnis

Prielaidos paneigimas

1. Valstybės narės imasi atitinkamų priemonių, kad įmonės, kurios pagal 8 straipsnio 2 dalį laikomos neturinčiomis minimalaus veiklos pagrindo, galėtų paneigti šią prielaidą pateikdamos bet kokius papildomus patvirtinamuosius dokumentus apie jų vykdomą verslo veiklą, kuria siekiama gauti atitinkamas pajamas.
2. Pagal 1 punktą įmonės pateikia šiuos papildomus įrodymus:
 - a) dokumentą, leidžiantį nustatyti komercinį įmonės įsteigimo pagrindimą;

- b) informaciją apie darbuotojų profilius, įskaitant jų patirties lygį, jų sprendimų priėmimo įgaliojimus visoje organizacijoje, vaidmenį ir pareigas organizacijos struktūros schemoje, jų darbo sutarties rūšį, kvalifikaciją ir darbo trukmę;
 - c) konkrečių įrodymų, kad sprendimai dėl veiklos, iš kurios gaunamos atitinkamos pajamos, priimami įmonės rezidavimo valstybėje narėje.
3. Valstybė narė laiko, kad įmonė paneigė prielaidą, jei iš įrodymų, kuriuos įmonė pateikė pagal 2 dalį, matyti, kad įmonė vykdo ir nuolat kontroliuoja verslo veiklą, iš kurios buvo gautos atitinkamos pajamos, arba, jei tokių pajamų nėra, įmonės turtą ir prisiima su tuo susijusią riziką.
 4. Pasibaigus mokestiniams metams, dėl kurių įmonė sėkmingai paneigė prielaidą pagal 3 dalį, valstybė narė gali penkerius metus laikyti, kad įmonė paneigė prielaidą su sąlyga, kad faktinės ir teisinės įmonės aplinkybės per šį laikotarpį nesikeičia.

10 straipsnis

Išimtis

1. Valstybė narė imasi atitinkamų priemonių, kad 6 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus atitinkanti įmonė galėtų prašyti atleisti ją nuo įpareigojimų pagal šią direktyvą, jei dėl įmonės egzistavimo nesumažėja jos tikrojo (-ųjų) savininko (-ų) arba visos grupės, kurios narė yra įmonė, mokestiniai įsipareigojimai.
2. Valstybė narė gali taikyti tokią išimtį vienus mokestinius metus, jei įmonė pateikia pakankamai objektyvių įrodymų, kad ją pasitelkus atitinkamais atvejais jos tikrasis (-ieji) savininkas (-ai) arba visa grupė negaus mokestinės naudos. Tie įrodymai apima informaciją apie grupės struktūrą ir jos veiklą. Jie leidžia palyginti bendrą mokesčių sumą, kurią atitinkamais atvejais turi sumokėti tikrasis (-ieji) savininkas (-ai) arba visa grupė, kai įmonė pasitelkiama, su suma, kuri būtų mokėtina tomis pačiomis aplinkybėmis, jei įmonės nebūtų.
3. Pasibaigus mokestiniams metams, kuriais buvo taikoma išimtis pagal 2 dalį, valstybė narė gali pratęsti išimties galiojimą penkeriems metams su sąlyga, kad faktinės ir teisinės įmonės aplinkybės, įskaitant atitinkamais atvejais tikrąjį (-uosius) savininką (-us) ir grupę, atitinkamu laikotarpiu nesikeičia.

III SKYRIUS

ĮMONIŲ, KURIOS NETURI MINIMALAUS VEIKLOS PAGRINDO MOKESČIŲ TIKSLAIS, APMOKESTINIMO TVARKA

11 straipsnis

Mokestinės pasekmės kitose valstybėse narėse nei įmonės rezidavimo valstybė narė, susijusios su minimalaus veiklos pagrindo mokesčių tikslais neturėjimu

1. Valstybės narės, išskyrus įmonės rezidavimo valstybę narę, nepaiso jokių galiojančių susitarimų ir konvencijų, kuriais numatoma panaikinti dvigubą pajamų ir, kai taikoma, kapitalo apmokestinimą, su įmonės rezidavimo valstybe narė, taip pat Direktyvos 2011/96/ES 4, 5 ir 6 straipsnių ir Direktyvos 2003/49/EB 1 straipsnio, jei tos direktyvos taikomos dėl to, kad įmonė laikoma valstybės narės rezidente mokesčių tikslais, jei tenkinamos šios sąlygos:

- a) daroma prielaida, kad įmonė neturi minimalaus veiklos pagrindo;
 - b) įmonė mokesčiais metais nepaneigia a punkte nurodytos prielaidos.
2. Įmonės akcininko (-ų) valstybė narė atitinkamas įmonės pajamas apmokestina pagal savo nacionalinę teisę, tarsi jas tiesiogiai gautų įmonės akcininkas (-ai), ir išskaičiuoja visus mokesčius, sumokėtus už tokias pajamas įmonės rezidavimo valstybėje narėje, jeigu tenkinamos šios sąlygos:
- a) atitinkamas pajamas gauna įmonė, laikoma neturinčia minimalaus veiklos pagrindo;
 - b) įmonė nepaneigia a punkte nurodytos prielaidos;
 - c) tiek įmonės akcininkai, tiek mokėtojas mokesčių tikslais yra valstybės narės rezidentai.

Pirma pastraipa taikoma neatsižvelgiant į jokią galiojančią susitarimą ar konvenciją, kuriais nustatomas pajamų ir, kai taikoma, kapitalo dvigubo apmokestinimo panaikinimas, su kita valstybe nare.

Kai mokėtojas nėra valstybės narės rezidentas mokesčių tikslais, įmonės akcininko (-ų) valstybė narė atitinkamas įmonės gaunamas pajamas apmokestina pagal savo nacionalinę teisę, tarsi jas tiesiogiai gautų įmonės akcininkas (-ai), nedarydama poveikio jokiam galiojančiam įmonės akcininkų valstybės narės ir mokėtojo trečiosios šalies jurisdikcijos susitarimui ar konvencijai, kuriais nustatomas pajamų ir, kai taikoma, kapitalo dvigubo apmokestinimo panaikinimas.

Jeigu įmonės akcininkas (-ai) nėra valstybės narės rezidentas (-ai) mokesčių tikslais, šių pajamų mokėtojo valstybė narė taiko išskaičiuojamąjį mokesį pagal savo nacionalinę teisę, nedarydama poveikio jokiam galiojančiam susitarimui ar konvencijai, kuriais nustatomas pajamų ir, kai taikoma, kapitalo dvigubo apmokestinimo panaikinimas, su įmonės akcininko (-ų) trečiosios šalies jurisdikcija.

3. Kai 4 straipsnyje nurodytas turtas priklauso įmonei, kuri, kaip manoma, neturi minimalaus veiklos pagrindo ir nepaneigia šios prielaidos:
- a) valstybė narė, kurioje yra 4 straipsnio e punkte nurodytas turtas, tokį turtą apmokestina pagal savo nacionalinę teisę, tarsi toks turtas būtų tiesiogiai priklausęs įmonės akcininkui (-ams), nedarydama poveikio jokiam galiojančiam susitarimui ar konvencijai, kuriais nustatomas pajamų ir, kai taikoma, kapitalo dvigubo apmokestinimo panaikinimas, su įmonės akcininko (-ų) jurisdikcija;
 - b) įmonės akcininko (-ų) valstybė narė tokį turtą apmokestina pagal savo nacionalinę teisę, tarsi įmonės akcininkas (-ai) būtų jo tiesioginis (-iai) savininkas (-ai), nedarydama poveikio jokiam galiojančiam susitarimui ar konvencijai, kuriais nustatomas pajamų ir, kai taikoma, kapitalo dvigubo apmokestinimo panaikinimas, su jurisdikcija, kurioje yra tas turtas.

12 straipsnis

Mokestinės pasekmės rezidavimo valstybėje narėje, susijusios su minimalaus veiklos pagrindo mokesčių tikslais neturėjimu

Jeigu įmonė neturi minimalaus veiklos pagrindo mokesčių tikslais valstybėje narėje, kurioje ji yra rezidentė mokesčių tikslais, ta valstybė narė priima bet kurį iš šių sprendimų:

- a) atmeta prašymą išduoti įmonei rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažymą, skirtą naudoti už šios valstybės narės jurisdikcijos ribų;
- b) išduoda rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažymą, kurioje nurodoma, kad įmonė neturi teisės naudotis susitarimų ir konvencijų, kuriais nustatomas pajamų ir, kai taikoma, kapitalo dvigubo apmokestinimo panaikinimas, ir panašių tikslų ar padarinių turinčių tarptautinių susitarimų, taip pat pagal Direktyvos 2011/96/ES 4, 5 ir 6 straipsnius ir Direktyvos 2003/49/EB 1 straipsnį teikiamomis lengvatomis.

IV SKYRIUS INFORMACIJOS MAINAI

13 straipsnis ***Direktyvos 2011/16/ES pakeitimai***

Direktyva 2011/16/ES iš dalies keičiama taip:

- (1) 3 straipsnio 9 punktą iš dalies keičiamas taip:
 - a) a punktas pakeičiamas taip:
 - „a) 8 straipsnio 1 dalyje ir 8a–8ad straipsniuose – sistemingas iš anksto nustatytos informacijos teikimas kitai valstybei narei iš anksto nustatytais reguliariais intervalais be išankstinio prašymo. 8 straipsnio 1 dalyje nuoroda į turimą informaciją yra nuoroda į informaciją, kuri yra informaciją teikiančios valstybės narės mokesčių dokumentuose ir kurią galima gauti taikant toje valstybėje narėje nustatytas informacijos rinkimo bei tvarkymo procedūras;“
 - b) c punktas pakeičiamas taip:
 - „c) šios direktyvos nuostatose, išskyrus 8 straipsnio 1 ir 3a dalis ir 8a–8ad straipsnius, – sistemingas šio punkto a ir b papunkčiuose nurodytos iš anksto nustatytos informacijos teikimas.“;
- (2) į II skyriaus II skirsnį įterpiamas 8ad straipsnis:

„8ad straipsnis

Privalomų automatinių informacijos apie įmones, kurios turi teikti duomenis apie minimalaus veiklos pagrindo rodiklius, mainų apimtis ir sąlygos

- 1. Valstybės narės kompetentinga institucija, kuri gauna informaciją iš jos teritorijoje įsteigtos įmonės pagal Tarybos direktyvos 7 straipsnį (pastaba Leidinių biurui [LB]: įrašyti visą pavadinimą ir nuorodą į OL)*, automatinių informacijos mainų būdu per 30 dienų nuo tos informacijos gavimo perduoda tokią informaciją visų kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms pagal 4 dalį ir laikydamasi taikytinų praktinių nuostatų, priimtų pagal 21 straipsnį.
- 2. Valstybės narės kompetentinga institucija, kuri patvirtina, kad įmonė paneigė prielaidą pagal direktyvos [LB] 9 straipsnį arba kad įmonei taikoma išimtis pagal tos direktyvos 10 straipsnį, automatinių informacijos mainų būdu per 30 dienų nuo tokio patvirtinimo perduoda tokią informaciją visų kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, laikydamasi taikytinų praktinių nuostatų, priimtų pagal 21 straipsnį.

3. Valstybės narės kompetentinga institucija, kuri, be kita ko, atlikdama auditą, pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę padaro išvadą, kad įmonė neatitinka direktyvos [LB] 7 straipsnyje nustatytų minimalaus veiklos pagrindo rodiklių, automatinį informacijos mainų būdu per 30 dienų nuo dienos, kai audito rezultatas tampa galutinis, perduoda tokią informaciją visų kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, laikydamosi taikytinų praktinių nuostatų, priimtų pagal 21 straipsnį.
4. Valstybės narės kompetentingos institucijos pagal 1 dalį pateiktinoje informacijoje apie kiekvieną įmonę nurodoma:
 - a) įmonės, privalančios teikti duomenis pagal direktyvos [LB] 6 straipsnį, mokesčių mokėtojo identifikacinis numeris (TIN);
 - b) įmonės, privalančios teikti duomenis pagal direktyvos [LB] 6 straipsnį, PVM mokėtojo kodas, jei yra;
 - c) įmonės akcininkų ir įmonės tikrojo (-ųjų) savininko (-ų), kaip apibrėžta 3 straipsnio 5 ir 6 punktuose, tapatybė;
 - d) kitos valstybės narės, jei tokių yra, kurioms gali būti svarbūs įmonės teikiami duomenys;
 - e) bet kurio kitose valstybėse narėse esančio asmens, kuriam įmonės teikiami duomenys gali daryti poveikį, tapatybė;
 - f) įmonės pareiškimas pagal 7 straipsnio 1 dalį;
 - g) pagal 7 straipsnio 2 dalį įmonės pateiktų įrodymų santrauka.
5. Nepažeidžiant 4 dalies, valstybės narės kompetentingos institucijos pagal 2 dalį teiktina informacija taip pat apima:
 - h) valstybės narės kompetentingos institucijos patvirtinimą, kad įmonė paneigė prielaidą pagal direktyvos [LB] 9 straipsnį arba kad įmonei taikoma reikalavimo teikti duomenis išimtis pagal tos direktyvos 10 straipsnį;
 - i) papildomų įrodymų, kuriuos kompetentinga institucija laiko svarbiais išduodant patvirtinimą, kad prielaida buvo paneigta pagal direktyvos [LB] 9 straipsnį arba kad įmonei taikoma reikalavimo teikti duomenis išimtis pagal tos direktyvos 10 straipsnį, santrauką.
6. Nepažeidžiant 4 dalies, valstybės narės kompetentingos institucijos pagal 3 dalį pateiktinoje informacijoje taip pat pateikiama audito ataskaita, jeigu kompetentinga institucija tokią ataskaitą paskelbė.
7. Siekdama palengvinti 4, 5 ir 6 dalyse nurodytus informacijos mainus, Komisija įgyvendinimo aktais priima praktines nuostatas, būtinas šio straipsnio 1–6 dalims įgyvendinti, įskaitant šio straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse nurodytos informacijos teikimo standartizavimo priemones. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
8. Šio straipsnio 1–5 dalyse įmonė yra įmonė, apibrėžta direktyvos [LB] 3 straipsnio 1 punkte.
9. Tvarkoma informacija saugoma penkerius metus ir bet kuriuo atveju ne ilgiau nei būtina šios direktyvos tikslams pasiekti.
10. Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos laikomos duomenų valdytojomis, o Komisija – duomenų tvarkytoja.

11. Neteisėto 4 dalies a–f punktuose nurodytos informacijos atskleidimo atveju valstybės narės gali nuspręsti taikyti švelninimo priemonę – sustabdyti informacijos mainus pagal šią direktyvą su valstybe nare, kurioje buvo neteisėtai atskleista informacija.“;

(3) 20 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Komisija įgyvendinimo aktais priima standartines formas, įskaitant lingvistines nuostatas, šiais atvejais:

- a) automatiniam informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką mainams pagal 8a straipsnį – anksčiau nei 2017 m. sausio 1 d.;
- b) automatiniam informacijos apie praneštinus tarpvalstybinius susitarimus mainams pagal 8ab straipsnį – anksčiau nei 2019 m. birželio 30 d.;
- c) automatiniam informacijos apie įmones, privalančias teikti duomenis apie minimalaus veiklos pagrindo rodiklius pagal 8ad straipsnį – anksčiau nei 2024 m. sausio 1 d.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Šiose standartinėse formose pateikiami tik 8a straipsnio 6 dalyje, 8ab straipsnio 14 dalyje ir 8ad straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse nurodyti informacijos mainų komponentai ir kiti su tais komponentais susiję laukeliai, kurie būtini atitinkamai 8a, 8ab ir 8ac straipsnių tikslams pasiekti.

Pirmoje pastraipoje nurodytomis lingvistinėmis nuostatomis valstybėms narėms netrukdoma 8a, 8ab ir 8ad straipsniuose nurodytą informaciją pateikti bet kuria Sąjungos oficialiąja kalba. Tačiau tokiomis lingvistinėmis nuostatomis gali būti nustatyta, kad pagrindiniai tokios informacijos elementai taip pat siunčiami kita oficialiąja Sąjungos kalba.“;

(4) 21 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Komisija ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 31 d. sukuria saugų valstybių narių administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje centrinį registrą, kuriame registruojama pagal 8a straipsnio 1 ir 2 dalis pateiktina informacija, siekiant įvykdyti tose dalyse numatytų automatinių mainų sąlygas, ir teikia tam registrui techninę bei logistinę paramą.

Komisija ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. sukuria saugų valstybių narių administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje centrinį registrą, kuriame registruojama pagal 8ab straipsnio 13, 14 ir 16 dalis pateiktina informacija, siekiant įvykdyti tose dalyse numatytų automatinių mainų sąlygas, ir teikia tam registrui techninę bei logistinę paramą.

Komisija ne vėliau kaip 2024 m. birželio 30 d. sukuria saugų valstybių narių administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje centrinį registrą, kuriame registruojama pagal 8ad straipsnio 1, 2 ir 3 dalis pateiktina informacija, siekiant įvykdyti tose dalyse numatytų automatinių mainų sąlygas, ir teikia tam registrui techninę bei logistinę paramą.

Su tame registre užregistruota informacija susipažinti gali visų valstybių narių kompetentingos institucijos. Su tame registre užregistruota informacija susipažinti gali ir Komisija, tačiau ji turi laikytis atitinkamai 8a straipsnio 8 dalyje ir 8ab straipsnio 17 dalyje nustatytų apribojimų. Komisija įgyvendinimo

aktais priima praktines nuostatas, būtinas šios dalies pirmos, antros ir trečios pastraipoms įgyvendinti. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Kol tas saugus centrinis registras pradės veikti, 8a straipsnio 1 ir 2 dalyse, 8b straipsnio 13, 14 ir 16 dalyse ir 8ad straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse numatyti automatiniai mainai vykdomi pagal šio straipsnio 1 dalį ir laikantis taikytinų praktinių nuostatų.“.

V SKYRIUS VYKDYMO UŽTIKRINIMAS

14 straipsnis **Sankcijos**

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

Valstybės narės užtikrina, kad tos sankcijos apimtų administracinę piniginę sankciją, kuri būtų ne mažesnė kaip 5 % įmonės apyvartos atitinkamais mokestiniais metais, jei įmonė, kuri turi teikti duomenis pagal 6 straipsnį, neįvykdo tokio reikalavimo dėl mokestinių metų per nustatytą terminą arba pateikia klaidingą pareiškimą mokesčių deklaracijoje pagal 7 straipsnį.

15 straipsnis **Prašymas atlikti mokesčių auditą**

Jeigu vienos valstybės narės kompetentinga institucija turi pagrindo manyti, kad įmonė, kuri yra kitos valstybės narės rezidentė mokesčių tikslais, neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą, pirmoji valstybė narė gali prašyti antrosios valstybės narės kompetentingos institucijos atlikti įmonės mokesčių auditą.

Valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga institucija mokesčių auditą inicijuoja per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos ir jį atlieka pagal taisykles, kuriomis reglamentuojamas mokesčių auditas valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi.

Mokesčių auditą atlikusi kompetentinga institucija prašančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai kuo greičiau ir ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo mokesčių audito rezultatų gavimo dienos pateikia grįžtamąją informaciją apie tokio audito rezultatus.

16 straipsnis **Stebėseną**

1. Valstybės narės praneša Komisijai toliau nurodytą informaciją už kiekvienus mokestinius metus:
 - a) įmonių, kurios atitinka 6 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, skaičių;
 - b) įmonių, kurios pateikė duomenis pagal 7 straipsnį, skaičių;
 - c) sankcijas, skirtas pagal 14 straipsnį už šios direktyvos reikalavimų nesilaikymą;

- d) įmonių, kurios pagal 8 straipsnį laikomos neturinčiomis minimalaus veiklos pagrindo, skaičių ir įmonių, kurios pagal 9 straipsnį paneigė tokią prielaidą, skaičių;
- e) įmonių, kurioms pagal 10 straipsnį netaikomi šios direktyvos reikalavimai, skaičių;
- f) įmonių, kurios atitinka 6 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, auditų skaičių;
- g) atvejų, kai buvo nustatyta, visų pirma atlikus auditą, kad įmonė, laikoma turinčia minimalų veiklos pagrindą, nevykdo esminės veiklos, skaičių;
- h) pateiktų ir gautų prašymų dėl informacijos mainų skaičių;
- i) pateiktų ir gautų prašymų atlikti mokesčių auditą skaičių.

Valstybės narės Komisijos prašymu pateikia Komisijai bet kokią kitą informaciją, reikalingą šios direktyvos įgyvendinimui stebėti ir įvertinti.

- 2. 1 dalyje nurodytą informaciją valstybės narės perduoda kas dvejus metus, ne vėliau kaip mokestinių metų, einančių po šio dvejų metų laikotarpio pabaigos, gruodžio 31 d.

17 straipsnis
Ataskaitos

- 1. Ne vėliau kaip 2028 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą.
- 2. Rengdama ataskaitą Komisija atsižvelgia į valstybių narių pagal 15 straipsnį pateiktą informaciją.
- 3. Ataskaitą Komisija skelbia savo svetainėje.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

18 straipsnis
Perkėlimas į nacionalinę teisę

- 1. Valstybės narės ne vėliau kaip [2023 m. birželio 30 d.] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus.

Tas nuostatas jos taiko nuo [2024 m. sausio 1 d.].

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

- 1. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

19 straipsnis
Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

20 straipsnis
Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO (INICIATYVOS) STRUKTŪRA

1.1. Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas

UNSHELL

1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys)

Mokesčių politika.

1.3. Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su:

X nauju veiksmu

nauju veiksmu, kai bus įgyvendintas bandomasis projektas ir (arba) atlikti parengiamieji veiksmai¹

esamos priemonės galiojimo pratęsimu

vienos ar daugiau priemonių sujungimu arba nukreipimu į kitą / naują priemonę

1.4. Tikslas (-ai)

1.4.1. Bendrasis (-ieji) tikslas (-ai)

Pasiūlymu siekiama sumažinti mokesčių pajamų nuostolius, susijusius su mokesčių vengimu ir slėpimu, kurių patiriama dėl piktnaudžiavimo priedangos subjektais ES. Be to, pasiūlymu valstybėms narėms bus suteikta galimybė tiksliai apibūdinti ir kiekybiškai įvertinti piktnaudžiavimo priedangos įmonėmis mokesčių tikslais mastą ES. Galiausiai, pasiūlymu turėtų būti dar labiau atgrasoma nuo priedangos subjektų kūrimo ES.

1.4.2. Konkretus (-ūs) tikslas (-i)

Konkretūs tikslai

1) Taikant objektyvius veiklos pagrindo kriterijus nustatyti priedangos įmones, kuriomis ES gali būti piktnaudžiuojama mokesčių tikslais. Kai tik bus nustatytas priedangos subjektas, kuris kelia piktnaudžiavimo mokesčių tikslais pavojų, pasiūlyme bus nustatytos aiškios, iš anksto nustatytos bendros mokesstinės pasekmės visoje ES, kad būtų išvengta mokesčių nuostolių.

2) Valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų turėti informacijos, kad galėtų nustatyti kitose valstybėse narėse reziduojančius ir (arba) įsteigtus priedangos subjektus ir taip galėtų užkirsti kelią tarpvalstybiniam piktnaudžiavimui mokesčių srityje, pavyzdžiui, atsisakydamos suteikti mokesčių sutartyje įtvirtintas lengvatas dėl išskaičiuojamųjų mokesčių.

3) Pasiūlymu visų pirma siekiama atgrasyti patikos arba bendrovių paslaugų teikėjus nuo priedangos subjektų kūrimo ES. 1 punkte nurodyti veiklos pagrindo kriterijai nustatyti siekiant kovoti būtent su patikos arba bendrovių paslaugų teikėjų siūlomomis paslaugomis, pavyzdžiui, pašto adresų sukūrimo paslauga, kurias patikos arba bendrovių paslaugų teikėjai teikia priedangos subjektams.

¹ Kaip nurodyta Finansinio reglamento 58 straipsnio 2 dalies a arba b punkte.

1.4.3. *Numatomas (-i) rezultatas (-ai) ir poveikis*

Tiksliniai subjektai turės pranešti mokesčių administratoriams, ar jie atitinka minimalaus veiklos pagrindo rodiklius. Tų rodiklių neatitinkantiems subjektams atsiras mokestinių pasekmių.

1.4.4. *Veiklos rezultatų rodikliai*

Nurodyti pažangos ir pasiekimų stebėsenos rodiklius.

Tikslai	Rodikliai	Matavimo priemonės / duomenų šaltiniai
Taikyti bendrus veiklos pagrindo kriterijus siekiant nustatyti priedangos subjektus, kad būtų išvengta mokesčių pajamų praradimo dėl mokesčių slėpimo ir vengimo.	Papildomos mokestinės pajamos, gautos pagal šią iniciatyvą, užkertant kelią priedangos subjektams gauti mokestinės naudos nacionaliniu arba tarpvalstybiniu lygmeniu.	Kasmetinis automatinių informacijos mainų vertinimas (šaltinis: valstybių narių mokesčių administratoriai)
Teikti informaciją valstybėms narėms siekiant nustatyti priedangos subjektus, naudojamus piktnaudžiavimo mokesčiais tikslais.	Įvykdytų informacijos apie priedangos įmones mainų skaičius ir valstybių narių vykdoma reikalavimų laikymosi užtikrinimo veikla.	Duomenys, kuriuos valstybės narės kasmet turi teikti Komisijai stebėsenos tikslais (šaltinis: valstybių narių mokesčių administratoriai)
Atgrasomasis poveikis patikos arba bendrovių paslaugų teikėjams, kuriantiems priedangos subjektus ES.	Valstybių narių atliekamas iniciatyvos poveikio patikos arba bendrovių paslaugų teikėjų atgrasymui nuo paslaugų teikimo įsteigiant priedangos subjektus kokybinis vertinimas.	Kasmetinis automatinių informacijos mainų vertinimas (šaltinis: valstybių narių mokesčių administratoriai)

1.5. Pasiūlymo (iniciatyvos) pagrindas

1.5.1. Trumpalaikiai arba ilgalaikiai poreikiai, įskaitant išsamų iniciatyvos įgyvendinimo pradinio etapo tvarkaraštį

Pagal pasiūlymą privalantys teikti duomenis juridiniai asmenys ir struktūros patys įvertins, ar jiems gresia piktnaudžiavimo mokesčiais pavojus, taikydami veiklos pagrindo kriterijus. Informacija apie subjektus ir struktūras, kurie valstybėse narėse privalo įsivertinti, bus automatiškai perduodama kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms. Taigi kompetentingos institucijos turės teikti atskleistą informaciją centriniam registru, prie kurio prieigą turės visos valstybės narės. Komisijai bus suteikta ribota prieiga prie registro siekiant užtikrinti, kad ji turėtų pakankamai informacijos stebėti direktyvos veikimą. Pasiūlymas bus grindžiamas praktinėmis nuostatomis, kurios šiuo metu nustatytos Direktyvoje 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo tiesioginio apmokestinimo srityje (toliau – DAB).

Kalbant apie kitų centrinių registų, pvz., DAB3 ir DAB6, įsteigimo mokesčių tikslais terminus, valstybėms narėms ir Komisijai reikėtų bent 18 mėnesių nuo pasiūlymo priėmimo, kad jos galėtų įdiegti sistemas, kuriose valstybės narės galėtų keistis informacija. Numatomas įgyvendinimo pradinis laikotarpis – nuo 2024 m. sausio mėn.

1.5.2. Sąjungos dalyvavimo pridėtinė vertė (gali būti susijusi su įvairiais veiksniais, pvz., koordinavimo nauda, teisiniu tikrumu, didesniu veiksmingumu ar papildomumu). Šiame punkte „Sąjungos dalyvavimo pridėtinė vertė“ – dalyvaujant Sąjungai užtikrinama vertė, papildanti vertę, kuri būtų užtikrinta vien valstybių narių veiksmiais.

Pasiūlymu nesiekama pakeisti galiojančių nacionalinių ir tarptautinių taisyklių, skirtų kovai su piktnaudžiavimu priedangos įmonėmis mokesčių tikslais ES. Vietoj to pasiūlymu siekiama sugriežtinti ir papildyti esamas priemones nustatant objektyvius veiklos pagrindo kriterijus, kad būtų užkirstas kelias piktnaudžiavimui mokesčių srityje tarpvalstybiniu mastu. Vienodomis taisyklėmis būtų užtikrintas ES veiklos pagrindo reikalavimų mokesčių tikslais ir taikytinų atsakomųjų priemonių, įskaitant mokesčines pasekmes ir sankcijas už reikalavimų nesilaikymą, nuoseklumas.

Visoje ES veikiančių grupės įmonių atveju būtų pasiekta masto ekonomija, nes reikėtų taikyti tik vieną veiklos pagrindo taisyklių rinkinį. Taip ES įmonėms būtų užtikrintos vienodos sąlygos ir sąžininga konkurencija.

1.5.3. Panašios patirties išvados

Iniciatyva yra naujas mechanizmas. Poveikio vertinime nustatyta tinkamiausia galimybė grindžiama požiūriu, kurio ES laikosi vertindama veiklos pagrindą atitinkamose trečiosiose šalyse, vykdydama procesą, po kurio sudaromas ir atnaujinamas mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių jurisdikciją turinčių subjektų ES sąrašas. Taip siekiama atkartoti kai kurias šio proceso ypatybes.

1.5.4. Suderinamumas su daugiamete finansine programa ir galima sinergija su kitomis atitinkamomis priemonėmis

Komisijos komunikate dėl verslo apmokestinimo 21-ajame amžiuje Komisija įsipareigojo iki 2021 m. pabaigos pateikti teisės akto pasiūlymą, kuriame būtų

nustatytos Sąjungos taisyklės, kuriomis būtų neutralizuotas piktnaudžiavimas priedangos subjektais mokesčių tikslais. Pasiūlyme bus remiamasi procedūromis, tvarka ir IT priemonėmis, kurios jau nustatytos arba rengiamos pagal DAB.

1.5.5. Įvairių turimų finansavimo galimybių vertinimas, įskaitant perskirstymo mastą

ES biudžeto lėšomis bus finansuojamos iniciatyvos įgyvendinimo išlaidos, susijusios tik su pagrindiniais automatinių informacijos mainų sistemos komponentais. Kitas numatytas priemonės turės įgyvendinti valstybės narės.

1.6. Pasiūlymo (iniciatyvos) trukmė ir finansinis poveikis

trukmė ribota

- galioja nuo MMMM [MM DD] iki MMMM [MM DD],
- įsipareigojimų asignavimų finansinis poveikis nuo MMMM iki MMMM, o mokėjimų asignavimų – nuo MMMM iki MMMM.

trukmė neribota

- įgyvendinimo pradinis laikotarpis – nuo MMMM iki MMMM,
- vėliau – visuotinis taikymas.

1.7. Numatytas (-i) valdymo būdas (-ai)²

Tiesioginis valdymas, vykdomas Komisijos:

- padalinių, įskaitant Sąjungos delegacijų darbuotojus;
- vykdomųjų įstaigų.

Pasidalijamasis valdymas kartu su valstybėmis narėmis

Netiesioginis valdymas, biudžeto įgyvendinimo užduotis pavedant:

- trečiosioms valstybėms arba jų paskirtoms įstaigoms;
- tarptautinėms organizacijoms ir jų agentūroms (nurodyti);
- EIB arba Europos investicijų fondui;
- įstaigoms, nurodytoms Finansinio reglamento 70 ir 71 straipsniuose;
- viešosios teisės subjektams;
- įstaigoms, kurių veiklą reglamentuoja privatinė teisė ir kurioms pavesta teikti viešąsias paslaugas, tiek, kiek joms užtikrinamos pakankamos finansinės garantijos;
- valstybės narės privatinės teisės reglamentuojamoms įstaigoms, kurioms pavesta įgyvendinti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę ir kurioms pateikiamos pakankamos finansinės garantijos;
- atitinkamame pagrindiniame akte nurodytiems asmenims, kuriems pavesta vykdyti konkrečius veiksmus BUSP srityje pagal ES sutarties V antraštinę dalį.

Pastabos

Šis pasiūlymas pagrįstas esama sistema ir privalomų automatinių informacijos mainų sistemomis, parengtomis pagal Direktyvos 2011/16/ES 21 straipsnį atliekant ankstesnius DAB pakeitimus, pasitelkiant centrinį išankstinių tarpvalstybinių sprendimų registrą (DAB3) ir tarpvalstybinę apmokestinimo tvarką, apie kurią turi būti pranešama (DAB6). Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, kartu su valstybėmis narėmis parengs standartines informacijos mainų formas ir duomenų formatus. Už CCN tinklo, kuriuo pasinaudamos valstybės narės galės keistis informacija, sukūrimą yra atsakinga Komisija, o valstybės narės įsipareigos sukurti atitinkamas nacionalines infrastruktūras, kad būtų galima keistis minėta informacija naudojantis CCN tinklu.

² Informacija apie valdymo būdus ir nuorodos į Finansinį reglamentą pateikiamos svetainėje „BudgWeb“ <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. VALDYMO PRIEMONĖS

2.1. Stebėsenos ir atskaitomybės taisyklės

Komisija užtikrins, kad būtų nustatytos priemonės, skirtos stebėti ir vertinti, kaip veikia intervencinė priemonė ir kaip ji atitinka pagrindinius politikos tikslus. Atsižvelgiant į tai, kad iniciatyva UNSHELL susijusi su DAB pakeitimu, stebėsenos ir vertinimas galėtų būti atliekami kartu su kitais administracinio bendradarbiavimo elementais.

Valstybės narės kasmet teiks Komisijai duomenis pagal pirmiau pateiktoje lentelėje nurodytą informaciją apie veiklos rezultatų rodiklius, kurie bus naudojami stebint, kaip laikomasi pasiūlymo.

Gavusi stebėsenos duomenų, Komisija peržiūrės intervencinės priemonės taikymo sritį, kad išnagrinėtų galimybę ją taikyti ir papildomiems sektoriams ir (arba) peržiūrėti kai kurias jos savybes.

Vertinimas bus atliekamas praėjus penkeriems metams nuo pasiūlymo įgyvendinimo ir taip Komisija galės peržiūrėti politikos rezultatus atsižvelgdama į jos tikslus, taip pat į bendrą poveikį mokestinėms pajamoms, įmonėms ir vidaus rinkai.

2.2. Valdymo ir kontrolės sistema (-os)

2.2.1. *Valdymo būdo (-ų), finansavimo įgyvendinimo mechanizmo (-ai), mokėjimo tvarkos ir siūlomos kontrolės sistemos pagrindimas*

Įgyvendinti iniciatyvą turės valstybių narių kompetentingos institucijos (mokesčių administratoriai). Jos bus atsakingos už savo nacionalinių sistemų finansavimą ir pritaikymą, būtina keitimuisi informacija su centriniu registru, kuris bus įsteigtas pasiūlymo įgyvendinimo tikslais.

Komisija sukurs infrastruktūrą, įskaitant centrinį registrą, kad valstybės narės galėtų keistis informacija apie priedangos subjektų nustatymą. Pagal DAB buvo sukurtos IT sistemos, kurios bus naudojamos šiai iniciatyvai. Komisija finansuos sistemas, kurių reikia, kad būtų galima keistis informacija, įskaitant centrinį registrą, kurio pagrindiniai kontrolės elementai bus viešųjų pirkimų sutarčių kontrolė, techninis viešųjų pirkimų tikrinimas, *ex ante* įsipareigojimų tikrinimas ir *ex ante* mokėjimų tikrinimas.

2.2.2. *Informacija apie nustatytą riziką ir jai sumažinti įdiegtą (-as) vidaus kontrolės sistemą (-as)*

Siūloma intervencinė priemonė bus grindžiama deklaratavimo sistema, susijusia su juridinių subjektų ir struktūrų nedeklaravimo arba klaidingo deklaratavimo rizika, kai reikalaujama, kad būtų atliktas įsivertinimas pagal pasiūlyme nustatytus veiklos pagrindo kriterijus. Valstybės narės turės atlikti tokių įsivertinimų auditą ir kasmet teikti Komisijai statistinius duomenis, įskaitant audituotų subjektų skaičių ir sankcijas už reikalavimų nesilaikymą.

Siekiant pašalinti riziką, kad juridiniai subjektai ir struktūros nesilaikys reikalavimų, į pasiūlymą įtraukta sankcijų sistema. Nacionalinės mokesčių institucijos bus atsakingos už sankcijų vykdymą ir apskritai už tai, kad būtų užtikrintas iniciatyvos UNSHELL reikalavimų laikymasis. Sankcijos nustatytos pakankamai aukšto lygio, kad turėtų atgrasomą poveikį. Be to, nacionaliniai mokesčių administratoriai galės atlikti auditą, kad nustatytų reikalavimų nesilaikymo atvejus ir nuo jo atgrasytų.

Kad galėtų stebėti, ar tinkamai taikomas pasiūlymas, Komisija turės ribotą prieigą prie centrinio registro, kuriame valstybės narės keisis informacija apie subjektus ir struktūras, teikiančius duomenis pagal pasiūlymą.

Pagrindiniai kontrolės strategijos aspektai yra šie.

Viešieji pirkimai

Finansiniame reglamente nustatytos viešųjų pirkimų kontrolės procedūros: visos viešųjų pirkimų sutartys sudaromos pagal nustatytą Komisijos tarnybų atliekamą tikrinimo procedūrą, susijusią su mokėjimu, atsižvelgiant į sutartinius įsipareigojimus ir patikimą finansų bei bendrąjį valdymą. Visose Komisijos ir paramos gavėjų sudaromose sutartyse numatomos kovos su sukčiavimu priemonės (kontrolė, ataskaitos ir pan.). Parengiamos išsamios techninės užduotys, sudarančios kiekvienos konkrečios sutarties pagrindą. Patvirtinimo procesas vyksta griežtai taikant Mokesčių ir muitų sąjungos generalinio direktorato TEMPO metodiką: rezultatai peržiūrimi, prireikus iš dalies pakeičiami ir galiausiai aiškiai patvirtinami (arba atmetami). Jei nėra patvirtinimo rašto, sąskaitų faktūrų apmokėti negalima.

Techninis viešųjų pirkimų tikrinimas

Mokesčių ir muitų sąjungos generalinis direktoratas vykdo rezultatų kontrolę ir prižiūri rangovų operacijas bei paslaugas. Jis taip pat reguliariai rengia savo rangovų kokybės ir saugumo auditus. Atliekant kokybės auditus tikrinama, ar tikrieji rangovų procesai atitinka jų kokybės planuose apibrėžtas taisykles ir procedūras. Atliekant saugumo auditus daugiausia dėmesio skiriama konkrečioms procedūroms ir struktūrai.

Be minėtos kontrolės, Mokesčių ir muitų sąjungos generalinis direktoratas vykdo įprastą finansų kontrolę.

Įsipareigojimų *ex ante* tikrinimas

Visus Mokesčių ir muitų sąjungos generalinio direktorato įsipareigojimus tikrina Finansų ir už žmogiškuosius išteklius atsakingo skyriaus vadovas. Todėl atliekamas visų įsipareigotų skirti sumų *ex ante* patikrinimas. Šia procedūra užtikrinamas didelis sandorių teisėtumo ir tvarkingumo patikimumas.

Mokėjimų *ex ante* tikrinimas

Visi mokėjimai tikrinami *ex ante*. Be to, kas savaitę atsitiktine tvarka atrenkamas bent vienas mokėjimas (iš visų išlaidų kategorijų) ir Finansų ir už žmogiškuosius išteklius atsakingo skyriaus vadovas atlieka jo papildomą *ex ante* patikrinimą. Aprėptis nenustatyta, nes šio patikrinimo tikslas – tikrinti mokėjimus atsitiktine tvarka siekiant nustatyti, ar visi mokėjimai parengti pagal reikalavimus. Kiti mokėjimai kasdien tvarkomi laikantis galiojančių taisyklių.

Perigaliojusių leidimus suteikiančių pareigūnų (AOSD) deklaracijos

AOSD pasirašo deklaracijas, kuriomis patvirtinamos atitinkamų metų metinės veiklos ataskaitos. Šios deklaracijos apima pagal programą vykdytas operacijas. AOSD pareiškia, kad su biudžetu susijusios operacijos vykdytos laikantis patikimo finansų valdymo principų, kad taikomomis valdymo ir kontrolės sistemomis deramai užtikrintas sandorių teisėtumas ir tvarkingumas, kad tinkamai nustatyta su šiomis operacijomis susijusi rizika, kad apie šią riziką pranešta ir imtasi jos mažinimo veiksmų.

2.2.3. *Kontrolės išlaidų efektyvumo apskaičiavimas ir pagrindimas (kontrolės sąnaudų ir susijusių valdomų lėšų vertės santykis) ir numatomo klaidų rizikos lygio vertinimas (atliekant mokėjimą ir užbaigiant programą)*

Dėl nustatytos kontrolės Mokesčių ir maitų sąjungos generalinis direktoratas gali būti tikras, kad išlaidų kokybė ir tvarkingumas yra pakankami, ir sumažinti neatitikties riziką. Pirmiau minėtomis kontrolės strategijos priemonėmis galima rizika sumažinama iki mažesnės už nustatytą 2 % rodiklį ir jos taikomos visiems paramos gavėjams. Taikant kitas papildomas tolesnio rizikos mažinimo priemones būtų patiriama neproporcingai didelių sąnaudų, todėl papildomų priemonių nenumatyta. Bendros sąnaudos, susijusios su pirmiau minėtos kontrolės strategijos įgyvendinimu (su visomis išlaidomis pagal programą „Fiscalis“), yra apribotos iki 1,6 % visų atliktų mokėjimų. Tikimasi, kad įgyvendinant šią iniciatyvą toks santykis išliks ir toliau. Manoma, kad programos kontrolės strategija neatitikties riziką sumažina faktiškai iki nulio ir yra proporcinga susijusiai rizikai.

2.3. Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės

Nurodyti dabartines arba numatytas prevencijos ir apsaugos priemones, pvz., išdėstytas Kovos su sukčiavimu strategijoje.

Siekdama nustatyti, ar nebuvo vykdoma sukčiavimo, korupcijos arba kita Sąjungos finansiniams interesams poveikį daranti neteisėta veika, susijusi su dotacijos susitarimu, sprendimu dėl dotacijos skyrimo arba sutartimi dėl finansavimo pagal šį reglamentą, Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF), remdamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1073/1999³ ir Tarybos reglamente (Euratomas, EB) Nr. 2185/96⁴ nustatytais sąlygomis ir tvarka, gali atlikti tyrimus, įskaitant patikrinimus ir inspektavimus vietoje.

³ 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų (OL L 136, 1999 5 31, p. 1)

⁴ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

3. NUMATOMAS PASIŪLYMO (INICIATYVOS) FINANSINIS POVEIKIS

3.1. Atitinkama (-os) daugiamečių finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-ės)

- Dabartinės biudžeto eilutės

Daugiamečių finansinės programos išlaidų kategorijas ir biudžeto eilutes nurodyti eilės tvarka.

Daugiamečių finansinės programos išlaidų kategorija	Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis	Įnašas			
	14.03.01.	DA / NDA ¹	ELPA šalių ²	šalių kandidačių ³	trečiųjų valstybių	pagal Finansinio reglamento 21 straipsnio 2 dalies b punktą
	Tinkamo mokesčių sistemos veikimo gerinimas	DA / NDA	NE	NE	NE	NE

- Prašomos sukurti naujos biudžeto eilutės

Daugiamečių finansinės programos išlaidų kategorijas ir biudžeto eilutes nurodyti eilės tvarka.

Daugiamečių finansinės programos išlaidų kategorija	Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis	Įnašas			
	Numeris	DA	ELPA šalių	šalių kandidačių	trečiųjų valstybių	pagal Finansinio reglamento 21 straipsnio 2 dalies b punktą
	netaikoma	DA	NE	NE	NE	NE

¹ DA – diferencijuotieji asignavimai, NDA – nediferencijuotieji asignavimai.

² ELPA: Europos laisvosios prekybos asociacija.

³ Valstybių kandidačių ir, kai taikoma, Vakarų Balkanų potencialių kandidačių.

3.2. Numatomas pasiūlymo finansinis poveikis asignavimams

3.2.1. Numatomo poveikio veiklos asignavimams santrauka

- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti veiklos asignavimai nenaudojami
- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti veiklos asignavimai naudojami taip:

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Numeris	14.03.01.
--	---------	-----------

GD: TAXUD			2022	2023	2024	2025	2026	2027	IŠ VISO
• Veiklos asignavimai									
Biudžeto eilutė 14.03.01	Įsipareigojimai	(1a)	0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	0,082	1,088
	Mokėjimai	(2a)		0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	1,008
IŠ VISO asignavimų TAXUD GD	Įsipareigojimai	= 1a + 1b + 3	0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	0,082	1,088
	Mokėjimai	= 2a + 2b +3		0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	1,008

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	7.	„Administracinės išlaidos“
--	----	----------------------------

Šią dalį pildyti naudojant administracinio pobūdžio biudžeto duomenų lentelę, kuri pirmiausia bus pateikta [finansinės teisės akto pasiūlymo pažymos priede](#) (Vidaus taisyklių V priedas) ir įkelta į DECIDE tarnybų tarpusavio konsultacijoms.

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu) einamosiomis kainomis

2023	2024	2025	2026	2027	IŠ VISO
------	------	------	------	------	----------------

							2021–2027 m. DFP
GD: TAXUD							
• Žmogiškieji ištekliai		0,300	0,036	0,036	0,036	0,036	0,444
• Kitos administracinės išlaidos – komandiruotės		0,020	0,002	0,002	0,002	0,002	0,028
IŠ VISO TAXUD GD	Asignavimai	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,472

IŠ VISO asignavimų pagal daugiamečių finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ	(Iš viso įsipareigojimų = Iš viso mokėjimų)	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,472
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu) einamosiomis kainomis

		2023	2024	2025	2026	2027	IŠ VISO 2021–2027 m. DFP
IŠ VISO asignavimų pagal daugiamečių finansinės programos 1–7 IŠLAIDŲ KATEGORIJAS	Įsipareigojimai	1	0,120	0,120	0,120	0,120	1,480
	Mokėjimai	0,320	0,718	0,120	0,120	0,120	1,398

3.2.2. Numatomo poveikio administraciniam asignavimams santrauka

- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administracinio pobūdžio asignavimų nenaudojama
- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administracinio pobūdžio asignavimai naudojami taip:

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

	2023 m.	2024 m.	2025 m.	2026 m.	2027 m.	2028 m.	2029 m.	IŠ VISO
--	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

Daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJA								
Žmogiškieji ištekliai	0,300	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036	0,516
Kitos administracinės išlaidos	0,020	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,032
Daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJOS tarpinė suma	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,548

Neįtraukta į daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ¹								
Žmogiškieji ištekliai								
Kitos administracinio pobūdžio išlaidos								
Tarpinė suma, neįtraukta į daugiametės finansinės programos 7 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ								

IŠ VISO	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,548
----------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Žmogiškųjų išteklių ir kitų administracinio pobūdžio išlaidų asignavimų poreikiai bus tenkinami iš GD asignavimų, jau paskirtų priemonei valdyti ir (arba) perskirstytų generaliniame direktorate, ir prireikus finansuojami iš papildomų lėšų, kurios atsakingam GD gali būti skiriamos pagal metinę lėšų skyrimo procedūrą ir atsižvelgiant į biudžeto apribojimus.

¹ Techninė ir (arba) administracinė parama bei išlaidos ES programų ir (arba) veiksmų įgyvendinimui remti (buvusios BA eilutės), netiesioginiai moksliniai tyrimai, tiesioginiai moksliniai tyrimai.

3.2.2.1. Numatomi žmogiškųjų išteklių poreikiai

- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškųjų išteklių nenaudojama.
- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškieji ištekliai naudojami taip:

Sąmatą surašyti etatų vienetais

	2023	2024	2025	2026	2027	2028	Iš viso
• Etatų plano pareigybės (pareigūnai ir laikinieji darbuotojai)							
20 01 02 01 (Komisijos būstinė ir atstovybės)	1	1	0,4	0,2	0,1	0,1	2,8
20 01 02 03 (Delegacijos)							
01 01 01 01 (Netiesioginiai moksliniai tyrimai)							
01 01 01 11 (Tiesioginiai moksliniai tyrimai)							
Kitos biudžeto eilutės (nurodyti)							
• Išorės darbuotojai (etatų vienetais): (etatų vienetais)¹							
20 02 01 (AC, END, INT iš bendrojo biudžeto)							
20 02 03 (AC, AL, END, INT ir JPD atstovybėse)							
XX 01 xx yy zz²	- būstinėje						
	- delegacijose						
01 01 01 02 (AC, END, INT – netiesioginiai moksliniai tyrimai)							
01 01 01 12 (CA, SNE, INT – tiesioginiai moksliniai tyrimai)							
Kitos biudžeto eilutės (nurodyti)							
IŠ VISO	1	1	0,4	0,2	0,1	0,1	2,8

XX yra atitinkama politikos sritis arba biudžeto antraštinė dalis.

Žmogiškųjų išteklių poreikiai bus tenkinami panaudojant GD darbuotojus, jau paskirtus priemonei valdyti ir (arba) perskirstytus generaliniame direktorate, ir prireikus finansuojami iš papildomų lėšų, kurios atsakingam GD gali būti skiriamos pagal metinę lėšų skyrimo procedūrą ir atsižvelgiant į biudžeto apribojimus.

Vykdytinų užduočių aprašymas:

Pareigūnai ir laikinieji darbuotojai	Pasirengimas susitikimams ir susirašinėjimui su valstybėmis narėmis, darbas su formomis, IT formatais ir centriniu registru.
Išorės darbuotojai	netaikoma

¹ AC – sutartininkas („Contract Agent“), LA – vietinis darbuotojas („Local Staff“), SNE – deleguotasis nacionalinis ekspertas („Seconded National Expert“), INT – per agentūrą įdarbintas darbuotojas („agency staff“), JES – jaunesnysis delegacijos specialistas („Junior Professionals in Delegations“).

² Neviršijant viršutinės ribos, nustatytos išorės darbuotojams, finansuojamiems iš veiklos asignavimų (buvusių BA eilučių).

3.2.3. Suderinamumas su dabartine daugiamete finansine programa

Pasiūlyme (iniciatyvoje):

- Galima visiškai finansuoti persikirstant asignavimą atitinkamoje daugiametės finansinės programos (DFP) išlaidų kategorijoje.

- Reikia panaudoti nepaskirstytą maržą pagal atitinkamą DFP išlaidų kategoriją ir (arba) specialias priemones, kaip apibrėžta DFP reglamente.

Paaiškinti, ką reikia atlikti, ir nurodyti atitinkamas išlaidų kategorijas, biudžeto eilutes bei sumas ir pasiūlytas naudoti priemones.

- Reikia persvarstyti DFP.

Paaiškinti, ką reikia atlikti, ir nurodyti atitinkamas išlaidų kategorijas, biudžeto eilutes ir sumas.

3.2.4. Trečiųjų šalių įnašai

Pasiūlyme (iniciatyvoje):

- nenumatyta bendro su trečiosiomis šalimis finansavimo
- numatytas trečiųjų šalių bendras finansavimas apskaičiuojamas taip:

Asignavimai mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

	N ¹ metai	N+1 metai	N+2 metai	N+3 metai	Atsižvelgiant į poveikio trukmę įterpti reikiamą metų skaičių (žr. 1.6 punktą)			Iš viso
Nurodyti bendrą finansavimą teikiančią įstaigą								
IŠ VISO bendrai finansuojamų asignavimų								

¹ N metai yra pasiūlymo (iniciatyvos) įgyvendinimo pradžios metai. Pakeiskite „N“ numatomais pirmaisiais įgyvendinimo metais (pavyzdžiui, 2021 m.). Atitinkamai pakeiskite vėlesnius metus.

3.3. Numatomas poveikis pajamoms

- Pasiūlymas (iniciatyva) neturi finansinio poveikio įplaukoms.
- Pasiūlymas (iniciatyva) turi finansinį poveikį:
 - nuosaviems ištekliams
 - kitoms pajamoms
 - nurodyti, jei pajamos priskirtos išlaidų eilutėms

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Biudžeto pajamų eilutė:	Einamųjų finansinių metų asignavimai	Pasiūlymo (iniciatyvos) poveikis ²					Atsižvelgiant į poveikio trukmę įterpti reikiamą metų skaičių (žr. 1.6 punktą)	
		N metai	N+1 metai	N+2 metai	N+3 metai			
..... straipsnis								

Asignuotųjų pajamų atveju nurodyti biudžeto išlaidų eilutę (-es), kuriai (-oms) daromas poveikis.

--

Kitos pastabos (pvz., poveikio pajamoms apskaičiavimo metodas (formulė) arba kita informacija).

--

² Tradiciniai nuosavi ištekliai (muitai, cukraus mokesčiai) turi būti nurodomi grynosiomis sumomis, t. y. iš bendros sumos atskaičius 20 proc. surinkimo sąnaudų.